

Temeljni kamen položen

Dolgoletna želja krajanov, športnih, kulturnih in drugih organizatorjev in društev ter uprave občine Kanal ob Soči za gradnjo nove večnamenske telovadnice v Desklah je blizu uresničitvi.

Na prvi šolski dan so namreč položili temeljni kamen za objekt, katerega investitor je občina Kanal ob Soči z veliko donacijo podjetja Salonit Anhovo, ki znaša 200 milijonov tolarjev. Gradbena dela bo opravilo ajdovsko Primorje.

Lokacijsko bo nova telovadnica ob južni meji šolskih igrišč, med šolskim karejem in kulturnim domom, praktično v samem centru Deskel. Projekt, ki ga je izdelal arhitekt Kosta

Jurkas, predvideva mostovno povezavo nove telovadnice z Osnovno šolo Deskle. Izdelana prostorska ureditev, ki opredeljuje lokacijo za novogradnjo telovadnice z uporabno površino 826 kvadratnih metrov, selitev balinišča v sedanjo telovadnico in ohranitev večjega dela zunanjih šolskih igrišč, je na javnih predstavitvah in usklajevanjih požela odobravanje in širšo podporo krajanov. Gre za največjo investicijo v Desklah v zadnjem, kar nekaj desetletij dolgem obdobju. Več na strani 5.

Temeljni kamen nove telovadnice v Desklah so položili od leve proti desni podžupan Jožef Kralj, generalni direktor Salonita Anhovo Jože Funda, generalni direktor ajdovskega Primorja Dušan Cernigoj in kanalski župan Miran Ipavec. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

Četrto leto glasila Most

>> Tina Pintar

Takoj boste ugotovili, da ima prva številka četrtega letnika glasila Most, ki ga izdaja občina Kanal ob Soči, občutno več strani - kar 24. Tokrat se je namreč prvič primerilo, da ste nam poslali toliko besedil in zanimivih fotografij, da jih na običajnih šestnajst strani nikakor nismo mogli natisniti.

Z zanimivimi besedili in pogovori ste nas dobesedno zasuli, česar smo se iz srca razveselili. Ugotovili smo, da je vedno več ljudi pripravljenih zapisati nekaj besed v spomin kulturnim prireditvam, športnim dogodkom, čistilnim akcijam, srečanjem ali praznovanjem v njihovih krajih. Hvala vsem.

Na žalost smo morali nekatera besedila izločiti iz tokratne številke, ker bi jih morali

drugače preveč skrajšati, kar pa seveda nismo želeli storiti. Tako smo za naslednjo številko rezervirali prostor pogovoru s slovenskim veleposlanikom v ZDA Samuelom Žbogarjem, pa 'življenjepisu' kanalskega hotela, ki so ga pred kratkim polepšali, ugotovitvam o kvaliteti vode v kanalski občini in številnim drugim krajšim besedilom. Prav tako je na mizi ostalo veliko izvrstnih fotografij, ki jih tudi nismo mogli vključiti v to številko Mosta.

Najlepša hvala vsem, ki ste nam poslali toliko besedil in fotografij. Nanje seveda ne bomo pozabili, lahko pa nam pošljete nova besedila in fotografije, ki bi jih objavili v decembrski številki Mosta. V njej pa bomo verjetno pisali tudi o rezultatih letošnjih lokalnih volitev, zapisali imena novih/starih občinskih svetnikov in svetnic in predstavili novo županjo ali župana.

02 Kdo je kdo

04 Bodoči projekti

05 'Razdrto' pri Kanalu

06 100 let bohinske proge

08 Svetovni pokal v skokih v višini

10 Odlaganje azbestnih odpadkov

11 Razpis za kmetijstvo

12 Razpis občinskih štipendij

14 S treh strani na Triglav

15 Gasilci poskrbeli za pitno vodo poleti

16 Kanalski župnik Robert Ušaj

17 Nov zvon pri sv. Petru v Potravnem

18 'Z mldino napraj'

19 Od baroka do današnjih dni

20 Gledališki abonma

21 Adrian Velussi

22 Zadnjič po progi 4x v Plaveh

23 Nova odbojgarska sezona

Gospodarsko izkoriščanje Soče

>> Jožef Kralj

Koncesijska pogodba med ministrstvom za okolje in prostor in koristnikom potenciala reke Soče Soškimi elektrarnami Nova Gorica (SENG) opredeljuje pogoje za koriščenje vode in obliko nadomestila – koncesijske dajatve, ki pripada državi in lokalni skupnosti, kjer energetski objekt stoji in se deli v razmerju 60:40 v korist občine.

Višina koncesnine je bila opredeljena na sedem odstotkov od prodajne vrednosti proizvedene električne energije. Koncesionar je po pogodbi dolžan izvajati tudi vzdrževalna dela (čiščenje naplavin) v strugi reke Soče, da preprečuje nekontrolirani tok v času višjega vodostaja. Do tu vse lepo in prav.

Vendar pa se po zakonu o financiranju občin celotna koncesijska dajatev, ki jo prejme občina, kot prihodek vključuje v primerno porabo – to je višina sredstev, do katerih je občina

upravičena, če nima dovolj prihodkov. Ker sodi tudi občina Kanal ob Soči v to kategorijo, nam celotni prihodek ne pomeni popolnoma nič, saj so primarni odhodki namenjeni osnovnim funkcijam delovanja občine (šole, vrtci, uprava, oskrba z vodo, komunalna infrastruktura...). Koncesnina pa naj bi bila namenjena lokalni skupnosti za sanacijo posledic izkoriščanja vodnega potenciala in preprosto nadomestilo za izpubljene vrednote, spremenjeno naravno okolje, dodatne obremenitve okolja, ki jih v nasprotnem primeru ne bi bilo.

Po načrtu vzdrževanih del v strugi reke Soče koncesionar SENG načrtuje odvoz 140.000 kubičnih metrov gramoza. Večino materiala prepelje po lokalnih cestah Kanal-Avče-Doblar in Rodež-Ložice-Plave. Ceste na tem območju dobesedno razpadajo pod težo tovornjakov. Na to smo opozarjali in se trudili izboljšati stanje po najboljših močeh dve leti. Soduj izzbilo dno nerazumevanje pristojnih ministrov pri reševanju problema podora brežine reke Soče v Plaveh v pomladnih mesecih letos. Pri iskanju možnih donatorjev oziroma sofinancerjev sanacije smo naleteli na gluha ušesa. Sami smo nemudoma namenili šest milijonov tolarjev za

pripravo dokumentacije in raziskave tal, ostali pa nič. Kljub večkratnim pozivom, da bi našli skupno rešitev se stvar ni premaknila. Pripravljenost za reševanje sta sicer pokazali ministrstvo za okolje in prostor in ministrstvo za gospodarstvo.

Župan je najprej v šali povedal, da bomo na lokalnih cestah postavili omejitve dovoljene skupne teže (kar je po odloku o lokalnih cestah dovoljeno) na obeh odsekih ceste, kar bi v celoti onemogočilo transport težkim tovornjakom, nato pa smo k tej rešitvi tudi pristopili. Dva tedna pred postavitvijo zapore smo obvestili policijsko postajo v Novi Gorici in v vednost poslali obvestilo pristojnim ministrstvom. To bi bila tudi učinkovita rešitev za lokalne ceste pred nadaljnjim propadanjem.

Tik pred zdajci

Zbudili so se na ministrstvu za finance in službi vlade za lokalno samouprav. Minister Janez Podobnik je organiziral dva sestanka v štirih dneh, ko so bili končno pripravljene prisluhniti našim težavam. Zadnji sestanek je bil 17. julija 2006 (omejitev na cestah pa je bila najavljena za 19. julij 2006) in dogovorjeno je bilo, da s aktivnostmi počakamo do konca meseca, ko bodo ministrstva in vlada našli ustrezno rešitev. 28. julija je iz ministrstva za okolje in prostor prispelo sporočilo za javnost, v katerem navajajo, da je vlada na zadnji seji sprejela naslednja sklepa:

1. Dopolnitev uredbe o koncesiji za gospodarsko izkoriščanje vode Soče v delu, ki je opredeljevalo dosedanje plačevanje koncesijske dajatve v višini 7% na novih 10% od prodajne vrednosti proizvedene električne energije, (višina je sedaj poenotena za celo Slovenijo)
2. Občini na območju koncesije se največ do 30% plačila za koncesijo, ki je prihodek njenega proračuna, ne upošteva pri izračunu lastnih prihodkov po predpisih o financiranju občin, če so ta sredstva namenjena vzdrževanju ali gradnji lokalne infrastrukture, ki se uporablja zaradi izvajanja koncesije, ali je potrebna zaradi omejene rabe prostora na vplivnem območju koncesije.
3. Istočasno pa je potekal tudi razgovor med ministrstvom za okolje in prostor (MOP), Holdingom slovenskih elektrarn (HSE) in Soškimi elektrarnami Nova Gorica, ki naj bi sanacijo podora v Plavah financirale. Dogovorili so se da MOP financira izdelavo dokumentacije šest milijonov tolarjev, sanacijo pa HSE in SENG vsak polovico. Vrednost navedenih del naj bi bila po oceni 29 milijonov tolarjev.

Glede na to, da so sklepi pozitivni, smo mi tudi umaknili obvestilo o postavitvi omejitve na lokalni cesti Kanal-Avče-Doblar in Rodež-Ložice-Plave. Sedaj pa nestrpno pričakujemo dokončno revizijo projekta sanacije podora in izvedbo del in obvestilo o višini sredstev, ki nam jih bo država namenila iz naslova koncesije in ne bodo upoštevana v izračunu primerne porabe.

Skratka obeti so veliki, realizacija pa sledi. Sredstva pridobljena na tak način bodo morala biti tudi namensko porabljeni, zato se infrastrukturi na tem območju pišejo veliko boljše časi.

KDO JE KDO V OBČINI, kaj dela in kako ga/jo lahko najdemo

ŽUPAN	Miran Ipavec Tel.: 39-81-200
PODŽUPAN	Jožef Kralj Tel.: 39-81-200 jozef.kralj@obcina-kanal.si
DIREKTOR OBČINSKE UPRAVE	Tadej Mori Tel.: 39-81-200 tadej.mori@obcina-kanal.si
TAJNIŠTVO	Matejka Maver Tel.: 39-81-200 matejka.maver@obcina-kanal.si
VIŠJA SVETOVALKA ZA GOSPODARSTVO IN FINANCE proračun občine vodenje najzahtevnejših investicij	Nives Prijatelj Tel.: 39-81-205 nives.prijatelj@obcina-kanal.si
SODELAVKA ZA INVESTICIJE vodenje najzahtevnejših investicij subvencije v kmetijstvu	Kristina Marinič Tel.: 39-81-203 kristina.marinic@obcina-kanal.si
VIŠJA REFERENTKA za upravno pravne zadeve izdaja lokacijske informacije (posegi v prostor, promet z nepremičninami...) prodaja in nakup zemljišč nadomestilo za stavbno zemljišče komunalni prispevek	Daniela Mugerli Tel.: 39-81-206 daniela.mugerli@obcina-kanal.si
VIŠJA REFERENTKA komunalna in cestna infrastruktura soglasja za gradnjo v varovanem območju občinskih javnih poti soglasja za gradnjo kanalizacije in vodovoda vzdrževanje javne razsvetljave in javnih poti koordinacija pri komunalnih zadevah vodenje investicij	Nataša Peternel Tel.: 39-81-204 nataša.peternel@obcina-kanal.si
PISARNA ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI splošne zadeve socialno področje družbene dejavnosti sofinanciranje športa in kulture občinske štipendije plačilo vrtca prispevki za novorojenca	Lenka Horvat in Lora Zimic Mugerli lenka.horvat@obcina-kanal.si lora.zimic@obcina-kanal.si Tel.: 39-81-208
VODJA RAČUNOVODSTVA	Barbra Bittner Tel.: 39-81-207 barbra.bittner@obcina-kanal.si
VODJA REŽIJSKEGA OBRATA oskrba s pitno vodo javna snaga, čiščenje javnih površin vzdrževanje komunalne infrastrukture plačilo vodarine	Vinko Medvešček Tel.: 39-81-208 GSM: 041/636-070 vinko.medvescek@obcina-kanal.si Metoda Humar metoda.humar@obcina-kanal.si
VODJA TIC-a prirejitve v občini prenočišča v občini	INFO: Tel.: 39-81-213 Faks.: 39-81-214 @: tic.kanal@siol.net Tina Gerbec Tel.: 39-81-215 tina.gerbec@siol.net

Županove vrstice

>> Miran Ipavec

No, pa smo prišli do zadnjih županovih vrstic izpod tega peresa. Štiri leta so kar hitro minila in prišel je čas, da krmilo občinske barke prevzame nekdo drug. Ste bili z delom župana in občinskega sveta zadovoljni? Upam, da vas nismo razočarali.

Pa pogledimo kot ponavadi nekaj tem iz preteklih mesecev. Kar pestro je bilo pravkar minulo poletje. Prineslo nam je nekaj slabih, pa tudi precej lepih stvari. Velika suša nam je povzročila obilo preglavic. Poskušali smo jo reševati s prevozi vode in prepovedanim zalivanjem, kjer se je spet pokazala dvojna morala marsikaterega občana. Čez dan bentenje nad občino in vodovodnim sistemom, ponoči in zgodaj zjutraj pa zalivanje vrta kljub prepovedi. Rezultat: kar nekaj poslanih plačilnih nalogov s kaznimi in ugotovitev, da so edino števeci za vodo rešitev za podobne nevedčnosti.

Druga zelo negativna stran se je v tem poletju pokazala z nasilništvom in vandalizmom, kakršnemu še nismo bili priča. Večina storilcev je že odkritih, vse to pa meče slabo luč na vse nas. Upam, da se dogodki v Levpi, na kampingu v Kanalu in pri osnovni šoli v Kanalu in Desklah ne bodo več ponovili. Žal pa so ceste kot že toliko poletij doslej vzele še eno mlado življenje. Tragično je premnil študent iz Kambreškega, tudi štipendist občine Kanal ob Soči.

Kar nekaj medijske pozornosti je bilo namenjeno zagroženemu zaprtju občinskih cest, po katerih se prevažata gramoz in struge reke Soče in od česar občina nima nobene odškodnine. Po dveh vročih sestankih pri ministru za okolje in prostor je krivica le popravljena: 30 odstotkov koncesije za elektrarne se ne šteje v primerno porabo, kar bi pomenilo na letni ravni približno 50 milijonov tolarjev dodatnega denarja v občinskem proračunu.

Pa pogledimo še lepšo plat letošnjega poletja. To je vsekakor pestro športno – kulturno dogajanje v naši občini. V Kanalu je zelo lepo uspela prireditev ob 100. obletnici bohinske železnice. Je kdo manjkal? Manjkala je le parna lokomotiva, ki pa so jo morali zaradi požarne ogroženosti v državi na Mostu na Soči odklopiti. Upamo, da bo ob 200-letnici le prišla tudi do Kanala in naprej do Nove Gorice.

Začetek festivala narodov je bil v znamenju Italijanov iz Sonnina. Na Kontradi sva ob prisotnosti številnih obiskovalcev in daril društev in organizacij iz občine z županom Ginom Cesarjem Gasbarronejem podpisala listino o pobratenju. Upam, da bo to prijateljstvo trajalo dolgo časa in se še naprej razvijalo na različnih področjih občinskega življenja. Hrvati so nastopili v Ložicah, Holandci in Srbi pa spet na nepozabnih večerih v Kanalu. Na svetovnem pokalu v skokih z višin je zmagal lanski zmagovalec Orlando Duque, na domačem pokalu pa Jernej Klinar in Aleš Krničnik. Na Kambreškem si je številno občinstvo ogledalo film na prostem, ki govori o življenju ob meji. Mušje dirke v Levpi so potekale v zelo lepem vzdušju, kar lahko potrdi skoraj 3000 obiskovalcev. Otvoritev Kogojevih dni je popestril slavnostni govornik Tone Pavček, ob tej priložnosti pa je bila odprta slikarska razstava Silvestra Komela. Nočna izmena v Anhovem je tudi letos privabila na tisoče mladih, ki jim ta glasbeni dogodek ob začetku šole pomeni veliko. Še več je bilo teh dogodkov od lova na klena do močnega turnirja v odbojki na mivki v Kanalu in v Morskem, nogometnega turnirja v Avčah, skratka ni nam bilo dolgčas.

Konec poletja in jesen pa sta ponavadi v znamenju otvoritev različnih investicij. V Vrtačah in v Kostanjevici so se razveselili novega asfalta, ki je polepšal podobo teh dveh pa tudi še marsikatero druge vasi. Rekonstrukcija glavne ceste v Desklah že gre proti koncu, povzročila pa nam je tudi nekaj nejevolje. A ko bo končana, nam bo veliko lepše! Tudi temeljni kamen za desklandsko telovadnico že stoji, za kar ima veliko zaslug podjetje Salonit Anhovo d.d., ki je z 200 milijonskim vložkom omogočil, da le pridemo do toliko zelene športne dvorane. Vodji projekta Nives Prijatelj pa je to poleg kanalske telovadnice že drugi tovrstni »trd oreh«.

Za konec pa še o volitvah. Ta bo glavna tema pogovorov v trgovinah, na ulici, na delovnem mestu in po gostilnah. Upam, da bomo

Župan Miran Ipavec. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

izbrali dobrega župana (-njo) in odgovorne svetnike. Vsekakor novim oblastnikom ne sme zmanjkati idej. Sam sem zadovoljen, da sem uresničil kar nekaj novosti, ki so se mi porodile v glavi: TIC v Kanalu, Festival narodov, ŠIKS-športne igre krajevnih skupnosti, tekmovanje za najboljšo žganje v občini, svetovni pokal v skokih z višin, stiki z občino Sonnino, pomoč pri odpiranju novih turističnih postaj, pomoč pri obnovi fasad v ožjem mestnem jedru Kanala... Tudi za telovadnico v Desklah je bilo potrebno veliko pogajalskih spretnosti in potrpljenja. Investicij v zadnjih štirih letih pa je bilo kar veliko in upam, da se bo vse to nadaljevalo še naprej.

Ljudje prihajajo in odhajajo. Za vedno nas je zapustila pisateljica Stanka Vilhar Gabrijelčič rojakinja, ki je živela v Kopru in je bila velika prijateljica Kanala. V Kanalu smo dobili novega župnika Roberta Ušaja in v Kalu Lojzeta Kobala, ki jima želim dobrodošlico. V odbojkarški klub Salonit se je po dolgih letih vrnil Andrej Berdon, šolski prag v Kanalu, Levpi in Desklah pa je prestopila nova generacija prvošolčkov. Vsem tem in še vsem drugim želim veliko uspeha in veselja pri tem, kar boste počeli. Meni je bilo županovanje v veliko veselje. Prav vsem občanom pa se zahvaljujem za zaupanje, ki ste mi ga dali, da sem štiri leta s ponosom vodil občino Kanal ob Soči.

Spominski plošči na osnovnih šolah

Občina Kanal ob Soči je na predlog župana in po sklepu občinskega sveta postavila na pročelje obeh osnovnih šol spominski plošči. Na njih je napisano leto izgradnje in imeni obeh šol do preimenovanja v zgodnjih devetdesetih letih. V Kanalu se je osnovna šola imenovala po narodnem heroju Antonu Veluščku – Matevžu, v Desklah pa po narodnem heroju Jožetu Srebrniču.

Foto: Občina Kanal ob Soči

Projekti v pripravi

Vodovod Kolodvorska ulica

Rekonstrukcija vodovoda na Kolodvorski ulici zajema zamenjavo glavnega voda od spomenika do konca ulice s cevjo premera 125 milimetrov, ki bo zagotavljala požarno vodo družbi Plastik d.d. in celotni ulici. Projekt bo sofinanciran s strani podjetja Plastik d.d. in je ocenjen na 28 milijonov tolarjev. Po projektu bo na celotni trasi vgrajena cev iz modularne litine, postavljeni hidranti in obnovljeni vsi hišni priključki z vodomeri.

Poleg rekonstrukcije vodovoda bo istočasno potekala tudi izgradnja nove transformatorske postaje za Kolodvorsko in Gradnikovo ulico na sedanjem skladiščnem prostoru Plastika. Ta dela potekajo z istim izvajalcem in za račun Elektro Primorske. Pričetek gradnje se načrtuje v prvih dneh oktobra zaradi usklajevanja dela s Plastikom, saj bo v času gradnje otežen prehod do podjetja, predvsem s tovornjaki.

Vodovod Zagora

Pridobljeno je gradbeno dovoljenje in izvršen razpis za pridobitev izvajalca del. Izbor in podpis pogodbe bo izvršen do konca meseca septembra 2006. Projekt zajema izvedbo cevodovoda od vrtine pri gostilni Dermota do vasi Zagora, priklop na vrtino gradnja vodohrama desetih kubičnih metrov in priprava vode. Za pretok vode bo skrbela frekvenčna črpalka, ki bo vzdrževala stalen pritisk v cevi in zadovoljevala potrebe kraja.

Cevovod premera 60 milimetrov iz modularne litine poteka v strmih delu na površini in bo zaščiten pred zmrzovanjem, v nadaljevanju pa v trasi ceste skozi celotno naselje. Hišni priključki z vodomeri bodo narejeni v dogovoru z odjemalci na javni površini. Za dela je v proračunu za leto 2006 rezerviranih 25 milijonov tolarjev. Celotna investicija pa je ocenjena na približno 55 milijonov tolarjev.

Tako naj bi potekal vodovod. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

Rekonstrukcija slemenske ceste

Slemenska cesta Lig-Vrhovlje bo po večletnih prizadevanjih dokončno v celoti preplastena. Skupni nastop z občino Brda in odobrena sredstva ministrstva za lokalno samoupravo, ki nam je namenila sredstva za skladen regionalni razvoj v višini 37 milijonov tolarjev so botrovali, da smo investicijo lahko finančno pokrili. Celotna investicija bo veljala 100 milijonov tolarjev - razliko pa krijemo iz občinskih proračunov. Občina Kanal ob Soči prispeva 29 milijonov tolarjev.

Preplastitev cestišča se začne nekoliko naprej od križišča za Zarščino na naši strani do občinske meje v dolžini dveh kilometrov in naprej na briški strani v dolžini enega kilometra. Popravljen bo nekaj prepustov za odvodnjavanje ceste in podpornih zidov, izvršena preplastitev v asfaltu debeline 6 centimetrov, urejene bankine postavitve varovalnih ograj in cestna signalizacija. Ko bomo brali te vrstice se bomo že pripravljali na otvoritev te pridobitve.

Čistilna naprava bo zopet delovala. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

Kanalizacija Ložice

Glede na obseg in vrednost del je bilo potrebno razpis objaviti v uradnem listu, zato so tudi roki za oddajo ponudbe daljši. Predvidevamo, da bo enako kot pri vodovodu Zagora izbor izvajalca in podpis pogodbe izvršen do konca meseca septembra 2006. Projekt v prvi fazi predvideva izgradnjo črpališča za nizkoležeče objekte, tlačni vod od črpališča (nasproti novega naselja) do avtobusnega postajališča. Od tu dalje do obstoječe čistilne naprave pa kanalizacijski vod s potrebnimi revizijskimi jaški. V tej fazi bo izveden tudi zagon čistilne naprave, saj je že leta neuporabljena.

Za prvo fazo je načrtovano in rezervirano 37 milijonov tolarjev. Dela se bodo pričela v oktobru 2006. V prihodnjih letih pa se bo izvajalo dela v zgornjem delu naselja, za kar bo potrebno v naslednjih letih zagotoviti dodatna sredstva.

Otvoritev mrliške vežice v Prilesju

>> Darja Krašček

V nedeljo, 6. avgusta, smo prebivalci Plavi in Prilesja dočakali otvoritev nove mrliške vežice.

Sama otvoritev je bila združena z obhajanjem praznovanja zavetnika cerkvice v Prilesju, svetega Ahaca, ki ga vsako leto obeležimo na prvo nedeljo v avgustu. Slavnostni dogodek je pričel s sveto mašo, ki jo je daroval naš župnik Zoran Zornik.

Novo mrliško vežico je po končanem bogoslužju najprej blagoslovil domači župnik, nato pa je župan občine Kanal ob Soči Miran Ipavec povedal nekaj besed o poteku del od prvih načrtov do končne realizacije. Mrliško vežico je v celoti financirala občina Kanal ob Soči in sicer v vrednosti okrog 25 milijonov tolarjev. Vežica je zelo lepo urejena, ima tudi v celoti opremljene pomožne prostore.

Otvoritve vežice se je poleg župnika, župana in predsednika krajevne skupnosti Deskle-Anhovo Klemna Staniča udeležilo veliko domačinov, pa tudi kar nekaj ljudi iz okoliških krajev. »Prlešani« so poskrbeli, da smo se vsi udeleženci po končanem formalnem delu zadržali ob dobri hrani in pijači ter med seboj poklepetali ter pokomentirali novo pridobitev. Iz vseh komentarjev je izzvenelo zadovoljstvo z novo pridobitvijo v našem, najbolj južnem delu občine Kanal ob Soči in seveda upanje, da občina ne bo pozabila na naš konec tudi v prihodnje z novimi pridobitvami.

Posebej slovesen prvi šolski dan v Desklah in Anhovem

>> Klemen Stanič

Že v zgodnjih jutranjih urah prvega septembra so se v Desklah pričele priprave na prvi šolski dan. Na trgu, ki je v tem poletju močno spremenil svojo podobo, so se na prvi prihod šolskih otrok pripravljali spremljevalci šolarjev čez prehode za pešce Stanko Peršolja in Adrijan Lenardič, okrajni policist Silvo Demšar, podžupan občine Jožef Kralj in sam kot predsednik sveta krajevne skupnosti.

Razmere na glavni cesti zaradi odprtega delovišča zahtevajo nekoliko več pozornosti otrok, šole in tudi staršev. Vsekakor bi bilo zelo koristno, da bi se tudi ostali krajanji zgedovali po društvih, ki v prvem tednu šole skušajo poskrbeti za varne prehode otrok do šole. Letos že tretjič to pomoč nudi društvo upokojencev, pridružili pa so se jim tudi taborniki Roda odporne želve.

Po krajšem programu za šolarje in starše sta ravnatelj šole Vojko Simčič in podžupan Jožef Kralj napovedala polaganje temeljnega kamna za novo šolsko telovadnico. Temu slavnostnemu dogodku so se poleg polagalcev temeljnega kamna pridružili generalni direktor zavarovalnice Triglav enote Nova Gorica Jožko Leban, najvišji predstavniki podjetij Salonita Anhovo d.d. in Primorja d.d. iz Ajdovščine, ravnateljica šole iz Kanala Ljudmila Zimic, zaposleni iz

občinske uprave, občinski svetniki, predsedniki krajevnih skupnosti v občini, predstavniki sveta KS Anhovo-Deskle, predstavniki sveta zavoda OŠ Deskle, predsedniki društev, učitelji in šolarji ter krajanji. Med vsemi, ki so s svojo prisotnostjo hoteli prispevati k svečanosti dogodka, velja še posebej omeniti nekdanjega ravnatelja in dolgoletnega nosilca športne dejavnosti v Desklah Vojka Grosarja.

Kanalski župan Miran Ipavec je nato na kratko orisal pot do tega za kraj zelo pomembnega projekta in se zahvalil vsem, ki so sodelovali pri tem. Dvesto milijonska donacija anhovskega podjetja Salonit je projektu dala povsem drugačen zagon.

Po podpisu pogodbe z izvajalcem del gradbenim podjetjem Primorje d.d. je direktor Črničoj obljubil, da se bo podjetje potrudilo

in končalo gradnjo mesec dni pred rokom. Po postavitvi kamna pa je direktor Jože Funda omenil dobro medsebojno sodelovanje z lokalno skupnostjo in pomen razumevanja in skupnih odločitev za razvoj lokalnega okolja, v katerem podjetje posluje.

Prireditev so zaključile mažoretke Twirling skupine ob spremljavi Pihalnega orkestra Salonit Anhovo. Slovesen šolski dan se je prevesil v bučen rokovski večer Nočne izmene v Anhovem. Salonitovi koncerti ob začetku šolskega leta so že šesto leto zapored. Množična prireditev že postaja tradicionalna in vsako leto privabi vedno več mladine iz širše okolice. Kot so nekateri mediji naslednji dan poročali, je bilo na koncertu blizu deset tisoč navdušencev. Tak obisk potrjuje, da je koncert tukajšnja krona poletja in počitnic. Šolarjem pa pomeni lep prehod v nove šolske dni.

»Razdrto pri Kanalu«

>> Jožef Kralj

Že sama beseda »rekonstrukcija« pomeni obnovev, polepšanje, predvsem pa posodobitev, ki bo trajala naslednja desetletja. Ne more pa tak poseg trajati le nekaj dni in brez težav, ki spremljajo vsako gradnjo – tudi domačo.

Že leta smo Desklani pripominjali in se jezili, da nam manjkajo pločniki, da je križišče z Bevkovo smrtno nevarno, da je cesta razrita, da javna razsvetljava ni v redu, da ni avtobusne postaje, da predvsem tovornjaki drviijo skozi naselje, da voda poplavlja dele cestišča... Direkcija republike Slovenije za ceste (DRSC) je pred leti že pričela s pripravo dokumentacije za rekonstrukcijo cestišča, pločnikov in meteorne kanalizacije in ga tudi v lanskem letu zaključila. Občina je v isti lonec dodala še projekt gradnje primarnega vodovodnega omrežja od Globnega od Petrolovega servisa, del fekalne kanalizacije od Bevkove ulice do gostilne Zimic in javne razsvetljave.

Kako kompleksna je taka obnova, lahko dnevno ugotavljamo na terenu, ko se novi priključki in cevi prepletajo z obstoječimi komunalnimi linijami, hišnimi priključki in željami neposrednih mejašev s cesto. Projektantom je bilo ob začetku načrtovanja na volje le del podatkov o obstoječih komunalnih in elektro vodih, veliko presenečenj pa čaka izvajalce na terenu, ko naletijo na vodovodno cev, ki ni nikjer narisana, ko namesto vodovodne cevi naleti na električni kabel, cev fekalne kanalizacije ali preprosto na suh jašek. Velikokrat so primorani prisluhniti občanom, ki svoje težave z neznosnim hrupom, dolgimi zastoji, prahom, vibracijami želijo na nekoga stresti. Največkrat vsem željam in zahtevam

ne morejo ugoditi, saj mora delo potekati dalje, zavezani so pogodbi in velikokrat ne odločajo sami.

Po projektu bo na celotni trasi vgrajena vodovodna cev premera 150 milimetrov za povezovanje celotnega naselja z vodo iz Močil

Še malo, pa bodo Deskle spet lepe. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

v dolžini 1.400 metrov, kasneje pa za vodo iz vrtine v Globnem. Od domačije Brezigarjevih do Petrolovega servisa bo narejen pločnik in nova javna razsvetljava v dolžini 1.100 metrov. Vsi dostopi do hiš bodo narejeni preko pločnika z znižanim robnikom. Na nasprotni strani bo pločnik potekal od prve hiše na začetku strnjene dela naselja do parkirišča nasproti okrepčevalnice Tanja. V središču Deskel bo umeščena avtobusna postaja, ki jo bo varoval otok za umirjanje prometa.

Križišče z Bevkovo ulico se bo premaknilo za tri metre proti Soči in omogočalo veliko boljšo preglednost za vključevanje v promet, iz smeri Tolmina pa bo dodaten zavijalni pas.

V pločnike bo vgrajena tudi fekalna kanalizacija za priklop Bevkove ulice do gostišča Zimic. Na mestu posekanih lip v središču Deskel pa bomo ob finalnih delih zasadili nova drevesa, ki bodo v bodoče ponovno v okras središču.

Po pogodbi z izvajalcem, ki je bil izbran na javnem natečaju, so se dela začela 3. maja 2006 in naj bi se končala do konca oktobra 2006. Težave, ki so bile do sedaj in še bodo v prihodnosti ter nekaj slabega vremena bodo gradnjo po vsej verjetnosti podaljšale, vendar pa ne za več kot nekaj tednov. Z DRSC je sklenjen tudi sporazum o sofinanciranju projekta s strani občine Kanal ob Soči in predvideva delež denarja za gradnjo pločnikov, meteorne kanalizacije, javne razsvetljave, vodovoda in fekalne kanalizacije. O dejanskih številkah bomo poročali ob zaključku, ko bodo znani vsi podatki in dela končana.

Kot sem že dejal, vsako gradnjo spremlja hrup, prah, umazanija neurejen promet, zastoji, včasih nerazumljive poteze izvajalcev, vendar vsakdo prispeva svoj delež po svojih najboljših močeh. Nobena pogodba in noben izvajalec pa ne more povrniti neprijetnosti, ki jih prebivalci neposredno ob gradbišču doživljajo iz dneva v dan. Da bo projekt lahko dokončan se velikokrat moramo zahvaliti prav tem, ki s potrpežljivostjo in veliko mero razumevanja pričakujejo konec gradnje in s tem moderno urejeno prometnico in končno lepši izgled celotnih Deskel. Umirjen promet bo nedvomno pripomogel tudi k boljšim bivalnim razmeram in večji varnosti v prometu. To pa je tudi eden glavnih ciljev rekonstrukcije.

Avgustovska podoba gradbišča je bila v resnici takšna, da so Deskle pridobile vzdevek »Razdrto pri Kanalu«, prepričan pa sem, da bo naselje pred zaključkom leta zasijalo v novi podobi in bomo lahko vsi rekli vredno je bilo.

Na prošnjo več obiskovalcev proslave ob 100. obletnici Bohinske železnice objavljamo govor kanalskega župana Mirana Ipavca.

Spoštovani gostje, domačini in ljubitelji železnice lepo pozdravljeni v Kanalu, predzadnji postaji na, verjamem, dolgi in naporni, a prijetni poti do končne postaje v Novi Gorici.

Poseben pozdrav in pristrčno dobrodošlico želim predsedniku vlade RS g. Janezu Janši, generalnemu direktorju dr. Jožetu Jurkoviču, članom ministrskega zbora, županom in županji Jesenic, Bleda, Bohinja, Tolmina in Nove Gorice ter sosednjih občin, županu Sonnina in Priverna, predstavnikom Turistične zveze Slovenije, občinskim svetnikom, novinarjem in vsem udeležencem današnje slovesnosti ob 100. letnici Bohinske železnice.

Prihod vlaka z vladno delegacijo. Župan Miran Ipavec je pozdravil predsednika vlade Janeza Janšo, ob njem pa so še prometni minister Janez Božič, notranji minister Dragutin Mate in predstavnik Slovenskih železnic.

100 let je dolga doba, a vseeno ne predolga, da je ne bi pomnili bodisi iz zapisov, bodisi s pričevanjem. Zapisov o današnji slavljenki, bohinski železnici, je veliko. Pričevanje staro kot ta proga pa je eno samo. Ponosni smo na to, da je prav pri nas doma najstarejša Slovenka, 107 letna Katarina Marinič iz Deskel, ki pa se zaradi muhastega vremena praznovanja ni mogla udeležiti, a je z mislimi z nami. Tinca, lep pozdrav s tega mesta v imenu vseh udeležencev današnje proslave in še na mnoga leta!

Gospoda Marko in Jurij Bavdaž sta nam odstopila nekaj zapisanih spominov njunega očeta Kristjana, rojenega 1896. leta, in dnevnik njunega deda Josipa, rojenega 1861. leta, ki nas spominjata na takratne čase.

Kristjan Bavdaž piše v svojih spominih: »Pa pogledjmo, kako se je razvijal moj rojstni kraj Kanal. Kot sem že omenil, je bila gradnja bohinske železnice in prihod vojaštva v Kanal preobrat v gospodarskem in politično društvenem življenju. Začnimo najprvo z železnico. To je bil živ-žav posebno ob naši hiši - Gorenja vas št.1. Ker je bilo takrat še malo ali nič gradbenih strojev, so v glavnem prišle v poštev delovčeve roke in tovarna živina. To je bilo piskanja, žvižganja, pa glasno govoričenje delavcev in predelavcev! Škripali so vozovi,

kladiva so udarjala in klici od vsepovsod. Ko je dnevno delo končalo, so se trume delavcev, voznikov in priganjačev zgrnile v dolgo vrsto - odšli so v zasilne domove, barake, južnat in se odpočit. Ko je ves okoliš že dobival novo podobo in se je svet spreminjal ter so že zidali visoke kamnite obrambne zidove, je nastajala železniška proga ter železniška stavba in vse, kar je bilo potrebno za poznejši obrat železnice. Bilo je kot bi se ta živahnost ljudi v naravi prebudila iz sna v realno življenje. Leta 1906 je prvi vlak zapeljal iz Jesenic v Trst. Še jasno imam pred očmi prvi z zelenimi zastavami ozaljšani vlak, ki je prihrumel skozi predor proti Kanalu.«

Njun ded Josip Bavdaž pa je s posebno lepo, lahko bi rekli slovesno pisavo zapisal v svojem dnevniku: »Dne 19. julija 1906 se je slovesno otvorila železnica Jesenice - Gorica - Trst. Otvoritve se je udeležil Njegova cesarska in kraljeva Visokost prejasni Nadvojvoda Franz Ferdinand. Kolodvor, kakor tudi trg Kanal bil je z zastavami okrašen. Na kolodvoru so vlak oziroma njega cesarsko in kraljevo visokost čakali: gospod župan Anton Križnič na čelu občinskega starešinstva. Gospod Hubl cesarjev in kraljevi podpolkovnik na čelu vojaštva, kjer je stala tudi ena častna stotinja, gospod dekan Franc Vidič na čelu duhovstva.«

Med naštetimi pomembnimi gosti kronist omenja še načelnika cestnega odpora, načelnika sodnije, davkarja, finančnega komisarja, podjetnike, šolsko mladino pod vodstvom nadučitelja, vojaško veteransko društvo, požarno stražo, društvo čitalnica z zastavo na čelu in mnogobrojno ljudstvo. Napiše tudi, da je Njegova cesarska in kraljeva visokost prijazno sprejemal pozdrave in z vsemi gori naštetimi govoril en par besed.

Na postaji v Kanalu so pripravili kratko prireditev.

100 let bohinske železnice v Kanalu

>> Tina Gerbec, TIC Kanal

Pomembno obletnico bohinske železnice smo praznovali 15. julija v Kanalu. Ta dan so kraji ob železnici od Jesenic vse do Nove Gorice zaživel v duhu številnih proslav, kjer se je zbrala velika množica ljubiteljev vlaka, nostalgikov in radovednežev.

Železnica je za ljudi in kraje, ki ležijo ob njej, pomenila velik preobrat v gospodarskem in družbenem življenju. Pomenila je razvoj in napredek, zato je organizacija tega dogodka tudi v javnosti doživela veliko podporo.

Tudi na postaji v Kanalu se je zbralo veliko ljudi, ki so nestrpno pričakovali prihod muzejskega vlaka, na katerem so se vozili številni ugledni gostje, in mahali v pozdrav ob njegovem prihodu. Goste z vlaka, kjer je bil med drugimi tudi predsednik vlade Janez Janša, je na postaji sprejel kanalski župan Miran Ipavec ob slovesni glasbeni spremljavi Pihalnega orkestra Salonit Anhovo. Poleg tega so kulturni program oblikovali tudi ansambel 7 Šrit, Katja in Tina Anderlič na citre in flavto, twirling skupina iz Deskel ter otroci iz osnovne šole Kanal. V čakalnici železniške postaje pa je bila na ogled tudi razstava risbic otrok iz kanalske osnovne šole.

V sklop prireditev posvečenih 100 letnici bohinske železnice je sodil tudi ogled t.i. filmov na tirih. Vagon s projekcijo filmov je bil na ogled tudi na železniški postaji v Kanalu in sicer od 11. do 14. avgusta.

Mudil se je tukaj kakih sedem minut, zatem stopil na vlak ter med burnimi »Živjo« klici klanjaje se odpeljal dalje.

Številni zapisi pa govorijo o lepih in tudi težkih trenutkih naše slavljenke bohinske železnice, predvsem tistih med prvo svetovno vojno in med drugo, ko je bil Kanal tudi končna postaja zaradi porušenega mosta v Ajbi.

Pomenek poslanca v evropskem parlamentu Lojzeta Peterleta s spovednikom v avstroogrski železničarski uniformi.

Pa pogledjmo našo železnico še z gledišča nekoga, ki ob njej živi.

Povprečni Holanec se v življenju preseli šestkrat, sodeč po mojih naslovih, pa sem kar blizu temu povprečju, čeprav domača hiša stoji na istem mestu že od leta 1920. Občinske uprave so me preselile iz Gorenje vasi 26 na Kolodvorsko 5 in nato še na Kolodvorsko 15, k nam pa je prihajala pošta na ulico Postaja, starejši ljudje pa so jo naslovili kar na ulico Stacjon.

Dejstvo, da živimo ob progi, je vidno znamenovalo naša življenja. Moja in starejše generacije so vse rojene na Jesenicah, ker je bila tam porodnišnica in so vlaki vozili tja redno in pogosto. Kljub temu, da je vlak včasih tudi zamujal, pa nobenemu izmed nas pa ne piše na osebni izkaznici: rojen v Bohinjski Bistrici.

In tako kot so se drugi otroci igrali z majhnimi vlakci, je nam, otrokom iz Postaje vlak pomenil tudi igro, našim staršem pa seveda skrb za našo varnost. Seveda je v 60. letih vozila tu še parna lokomotiva, zato smo otroci radi stekli čez most nad železniško progo, da sta nas gost dim in saje iz čuferce popolnoma prekrila. Ni nam bilo treba kot drugim vaškim otrokom v gozdu iskati sroboti ali mestnim otrokom staršem smukniti kako cigareto. Na železniške tire smo postavljali zamaške, da nam je vlak napravil prave zlate novčiče, po peronu smo iskali in pobirali odvržene vozne karte iz različnih smeri cele takratne Jugoslavije. No, tudi Postaja je bila in je še vedno Jugoslavija v malem, saj so tu dobili kruh številni ljudje iz drugih republik.

Včeraj smo praznovali 100. obletnico solkanskega mostu, ki je zelo težko preživel dve vojni. Naš železniški most jih je veliko več. Na njem so se odvijale vojne med nami in Gorenjo vasjo. Po zraku so frčale puščice in sulice, marsikateri kamen je končal v plavžu na Jesenicah. Kmalu smo odrasli in loke in frače so zamenjali pravi topovi in puške. A ne za vojno proti Gorevžanom, treba je bilo oditi na služenje vojaškega roka. Starši in prijatelji so spremljali nas fante na železniško postajo, dekleta so jokala in obljubljala zvestobo in vsaj eno pismo na dan. A kaj ko jo je vlak spet zagodel. Res je, da je vozil redno dol proti južnim krajem naše bivše države, le poštni vagon je

bil vedno v okvari in pisma zvestih deklet so prihajala tja dol vse bolj poredko. In isti vlak, ki je odpeljal fanta, je čez 15 mesecev pripeljal nazaj pravega moža. Vsaj tako so pravili.

Lepi spomini so tudi na šolanje v Ljubljani ali Mariboru, kamor smo se povečini študentje vozili iz teh krajev v šolo. Slovo od doma ni bilo tako težko, a je bila težka potovalka in tisti dobrih 100 metrov do postaje. Šef postaje gospod Podgornik mi je kar nekajkrat zadržal vlak, da sem še uspel skočiti nanj in se peljati na 6 do 8 ur dolgo pot do Maribora. Maribor je bil končna postaja, kar pa ni veljalo za Kanal na poti domov.

Ta slika pa se je večkrat ponovila: Vlak pripelje v Kanal 10 do polnoči. Ležim na sedežu in z enim očesom budno spremljam postaje. Podmelec. Še lahko malo pospim. Most na Soči. Kmalu bom doma. Avče. Treba bo izstopiti. Dolg premor. Vlak potegne,

razdalje, naši spomini se vračajo v otroštvo, vozimo se po čudoviti naravi in mimo prelepih krajev.

In za konec naj poudarim, da so kraji v naši občini pomembno prispevali k razvoju slovenskih železnic. Salonit je v Anhovem izvršil rekordne pretvore cementa, Kanal pa je v poznih 80 letih s sodelovanjem pri oživitvi slovenskega vlaka celo prejel najvišjo nagrado turistične zveze Slovenije in TV Slovenije: celoletni turistični nagelj. Ostaja mi še prijetna dolžnost, da se na koncu še zahvalim gospodu Jurkoviču in Slovenskim železnicam za obnovo naše železniške postaje, gospodu Hartnerju za vodenje organizacijskega odbora ob 100. letnici Bohinjske proge, za občinski del pa zahvala gospodični Tini Gerbec iz TIC - a, nastopajočim in vsem ki so sodelovali pri organizaciji proslave in tudi mojim Postajčanom za čistilno akcijo. Večkrat slišim v teh dneh: »Dobimo se ob 200. letnici Bohinjske železnice.«

Kot nekdaj.

bežno mi še uspe videti ime postaje - pa saj to je Kanal. Gospod Podgornik, ki bi me edini lahko še rešil že nekaj ur sladko spi. Most čez železniško progo, hiša na Kolodvorski 15, na pragu čaka mati v soju luči, ob njej sedi Muri in okoli nog se ji muza mačka. Saj to ni res! Spet sem zaspal! Anhovo. Trda tema, v rokah potovalka polna učenosti in umazanega perila. Če stopim na vsak prag, hodim kot gospodična v visokih petah, če stopim na vsakega drugega se zdi, da hitim na vlak, ne pa da sem prespal svojo železniško postajo. Gledam več nazaj kot naprej, saj ne poznam urnika nočnih tovornih vlakov.

Tako je torej življenje ob železnici. Človek se na vlak tako navadi, da se njegov močan hrup enostavno zlije z okoljem, da ga ne slišiš in zaznavaš več. Prej te ponoči zbudi brneči komar kot pa težko naložen vlak, ki pelje rudo proti Jesenicam.

Vendar pa morajo ti naši vlaki postati še glasnejši in odmevnejši. Če se sami z njimi ne bomo vozili, ne pričakujmo, da jih bodo tudi drugi množično uporabljali. Vlak je magičen. Z njim premagujemo

Zakaj pa ne? Naši Tinci Marinič je uspelo počakati teh sto let od otvoritve proge do današnjega praznovanja, zakaj ne bi tudi nam? In zato: praznujte skrajno lepo in ne pretiravajte s pitjem in veseljačenjem. Do leta 2106 je še daleč.

Na svidenje čez 100 let. (Vse foto: Bruno Bizjak)

Za meter višje odskočišče

>> Tina Gerbec, TIC Kanal

Občina Kanal ob Soči je v sodelovanju z italijanskim združenjem FEDEMAR, krajevno skupnostjo Kanal in s številnimi društvi iz Kanala in Deskel že drugo leto zapovrstjo organizirala tekmovanje za svetovni pokal v skokih z višin, kjer se je ponovno pomerilo enajst pogumnih tekmovalcev iz celega sveta.

Letošnja pomembna novost je bil nastop 29-letnega Slovenca Aleša Karničnika (pogovor z njim je objavljen na naslednji strani) iz Maribora, ki je že lani nastopil kot predskakalec, letošnje mesto predskakalca pa je prepustil Jeseničanu Jerneju Klinarju.

Odmevna prireditev se je začela že en dan prej, 1. julija z uradnim treningom in z žrebanjem številčk, ki je potekalo na Hitovi Poletni plaži v Novi Gorici. Temu je v večernih urah v Kanalu sledila predstavitev skakalcev z light&music šovom domačemu občinstvu. Most in hiše ob reki Soči so bile kot še nikoli prej odete v pisane barve, ves dogodek pa so popestrili tudi spretni bruhalci ognja, ki bodo skakalcem in obiskovalcem ostali v trajnem spominu. Na srečo nam vreme letos ni prav nič nagajalo in prireditev je gladko tekla.

Odskočišče, ki je čakalo na tekmovanje že skoraj teden dni prej, je bilo visoko kar osem metrov, kar pomeni, da so letos skakalci tekmovali z višine 24 metrov. Lep poletni dan

in zanimivost dogodka sta pripomogla k temu, da se je zbrala najmanj 3000 gledalcev, ki so težkopričakovalizadečetek športnega dogodka. Za prijetno vzdušje pred tekmovanjem je poskrbela glasbena skupina Dej še 'n litro, ob štirih popoldan pa je šlo za res. Skakalcev je bilo letos le enajst, saj se dva Rusa tekmovanja zaradi nesreče na poti do letališča v Moskvi nista mogla udeležiti. Prav vsi so v zraku izvajali trikratne salte s tremi in štirimi vijaki ter s tem navdušili zbrano občinstvo. Tudi letos se je najbolje izkazal že štirikratni zmagovalec svetovnega pokala v petih letih Kolumbijec Orlando Duque, ki je bil le za pol točke boljši od Ukrajinca Andreyja Ignatenka. Sledila sta Avstralca Joe Zuber in Steve Black. Slovenec Aleš Karničnik je bil na desetem mestu in si z nastopom v Kanalu zagotovil mesto med skakalci svetovnega pokala.

Športnemu dogodku je sledilo še družabno srečanje z nastopom čarodeja Mr. Saturna, italijanske skupine Acusticando iz Latine, podelitvijo nagrad tekmovalcem in žrebanjem

Kanalski most v prečudovitih barvah barvnega šova.

vstopnic obiskovalcev. Vse skupaj sta popestrila tudi prijazna povezovalca prireditve Ervin Čurlič in igralec Jernej Kuntner. Z nami pa je bil tudi nekdanji slovenski smučarski as Jure Košir. Zaključek večera je potekal v znamenju priljubljene slovenske glasbene skupine Kingston in DJ Lovra.

Posebna zahvala za uspeh že drugega svetovnega pokala v Kanalu ob Soči gre podjetju HIT d.d. iz Nove Gorice, glavnemu pokrovitelju tekmovanja ter vsem ostalim sponzorjem.

Skoki z mosta Kanal 2006

>> Vanja Cotič

Turistično društvo Kanal ob Soči že vrsto let organizira skoke s 17-metrskega mostu v reko Sočo. To je največja izmed prireditev našega društva. Tudi letos smo globoko zajeli zrak in se že spomladi lotili priprav na prireditev.

Ogromna truda in priprav je potrebnih zato, da pridobiš vsa potrebna soglasja in dovoljenja, pa tudi zato, da pridobiš dovolj sponzorskih sredstev.

Poleg vsega drugega nam je nagajalo tudi vreme. Deževalo je neprestano in skoraj vsi so bili prepričani, da bodo skoki odpadli. Toda z veliko optimizma smo v nedeljo, 13. avgusta v Kanal priklicali sonce. Člani smo se zbrali že ob 7. uri. Ob 10.30 se je kar veliko število občudovalcev starodobnih vozil zbralo pred občino v Kanalu. Ogledali smo si lahko osemnajst starodobnih vozil, za nekatera lahko rečemo, da imajo kar častljivo starost (najstarejši avto je letnik 1924, lastnik ga je uvozil iz Avstralije). Videli pa smo tudi dva motorja. S starodobnimi vozili so se zapeljali do Deskel in se nato vrnili v Kanal.

Ob 16. uri so se začeli skoki z mosta Kanal 2006. Z obiskom nas je počastil dr. Marjan Rožič, predsednik Turistične zveze Slovenije, ki je skoke tudi uradno otvoril.

Skakalci so najprej po tradiciji vrgli v Sočo nageljčke za srečo. Nato pa se je začela 1. serija skokov. Kot vsako leto so tekmovali v 3 kategorijah. V figurativnih skokih je zmagal Mariborčan Aleš Karničnik, ki je tekmoval tudi v svetovnem pokalu v skokih z višin. V skokih na noge je zmagal Jernej Klinar, ki je bil na prej omenjenem tekmovanju predtekmovalcev, v skokih na noge pa domačin Dalibor Tomić, ki je prejel tudi pokal za najmlajšega in najboljšega domačina. Pokal za najstarejšega skakalca je prejel Tomaž Strel. Kasneje nam je poslal zahvalo, v katero pa je zapisal: »Enajstič sem se že udeležil skokov v vodo pri vas. Na tekme hodim po vsej Sloveniji, samo Kanal je špica in tega mostu ni za podcenjevati. Še enkrat hvala za nepozaben dan.«

Med obema serijama skokov smo si lahko ogledali zelo zanimiv nastop akrobatskega letala. Zvečer pa smo se zabavali na plesu s skupino Botri. Dogajanje pa smo zaključili z ognjemetom.

Prireditev je lepo uspela. Kljub slabemu vremenu v celi Slovenije smo imeli na skokih okoli 1500 gledalcev.

Zmagovalci z organizatorji tradicionalnih skokov. (Foto: Barbara Fajdiga Perše)

Na svetovnem pokalu je skakal tudi Aleš Karničnik

>> Bojan Perše

Aleš Karničnik je star 29 let. Mariborčan po rojstvu in bivanju je po horoskopu bik, njegove srečne številke pa so, kdo ve zakaj, 13. 05. 1977.

Po poklicu je zdravstveni tehnik, zaposlen pa je v zdravstvenem domu Lenart kot reševalec. Ob rednem delu študira na visoki zdravstveni šoli v Mariboru in seveda skače v vodo. Ljubitelji skokov in kanalski most ga že dobro poznajo, zato nam je predstavil ta zanimiv olimpijski šport.

Kaj se zgodi, da se začne nekdo ukvarjati ravno s skoki v vodo?

»Da se začne nekdo ukvarjati s skoki v vodo, mora ta šport spoznati že v otroštvu, saj kot otrok še ne razmišljaš toliko in nimaš takšnega strahu kot kasneje. Za ta šport me je navdušil brat, vztrajal pa sem še deset let. S klubom, kjer sem treniral, smo zadnjih nekaj let hodili na priprave v Pulj (Valovine), kjer je bilo veliko skal na različnih višinah, s katerih smo lahko skakali. Mislim, da mi je gimnastika največ pomagala pri skokih, tako na tekmovalni ravni kot z izkušnjami, ki sem jih pridobil takrat. Leta 2000 sem prvič skočil s 15 metrov, s starega mostu v Mariboru, in takrat je to postal moj najljubši hobi.«

Ali te družina in prijatelji pri tem podpirajo?

»Družina me sedaj zelo podpira, čeprav v začetku ni bilo tako. Predvsem mama je bilo zelo

strah zame, nagovarjala me je, naj neham ali pa grem vsaj malo nižje. Sedaj sta moja starša moja najzvestejša navijača, pa tudi brat, s katerim sva se v začetku skupaj poganjala z mostov. Tudi prijatelji me velikokrat spremljajo na raznih tekmovanjih in me vzpodbujajo.«

Kako treniraš, najbrž nimaš priložnosti trenirati ravno vsak dan?

»Treningi predstavljajo v tem športu največji problem, še posebej če se z njim ne ukvarjaš profesionalno. Vedno moraš biti telesno zelo dobro pripravljen. Meni to do neke mere uspeva z igranjem nogometa in plavanjem, dvakrat ali trikrat mesečno v kopališču Pristan v Mariboru skačemo s pet metrskega stolpa. Žalostno je, da se v Sloveniji ne moreš ukvarjati z olimpijskim športom, kot so skoki v vodo, saj so skakalnice le v Jesenicah (10m), v Mariboru (5m) in na Ptujju (5m). Mislim, da pri nas niti ni kluba, ki bi nudil možnost treninga skokov v vodo. Pri nas smo vsi skakalci v vodo samouki, saj izvajamo skoke na podlagi prejšnjih izkušenj in pa občutka, ki ga pridobiš po ogromno ponovitvah različnih skokov. Brez trenerja pa velikega napredka tudi ne moreš pričakovati.«

To leto je bilo zate na nek način prelomno. Ali lahko skoke z višin primerjaš s skoki z mostu. Kaj pomeni doskok na noge?

»Res je bilo to leto zame prelomno, saj sem se prvič pomeril na tekmah svetovnega pokala. Seveda se da skoke z višin primerjati s skoki z mosta, saj 17 metrov visok most v Kanalu niti slučajno ni nizek, primerjati pa se ga da z 10 metrskim stolpom. Višja višina povzroči, da letiš hitreje, več časa in bolj trdo pristaneš. Zaradi tega tekmovalci skokov z velikih višin skačejo na noge, saj so močnejše in bolj vzdržljive. Lahko skočiš tudi na glavo, kar sem tudi poskusil, vendar močne obremenitve čutiš šele po dveh ali treh dneh. Takrat pa se malo zamisliš ali je skok na glavo vsega tega vreden.«

O čem razmišljaš pred skokom?

»Vedno me daje trema, vendar je to tisti zdravi občutek, ki te prisili, da se boj zbereš in osredotočiš na sam skok. Priprava na skok lahko včasih traja tudi leto dni. Če se odločim za nek nov skok, najprej veliko razmišljam in tuhtam, kako ga izvesti. Na dan skoka pa se začne veselica. Črvičenje po trebuhu, driska, strah, jesti ne morem, že čutim adrenalin po telesu. Pred samim skokom moram sam pri sebi vedet ali bom skočil ali ne, če nisem prepričan v to sploh ne bom šel na skakalnico. Še preden se postavim na odskočišče, si v glavi enk-

rat ali dvakrat ponovim skok. Ko se postavim na odskočišče pa gre zares, strah te je, tresesh se, zrak postaja vse težji, misliš si, samo da se ne razbijem, samo da bo vse v redu, odklopiš vse glasove, vidiš samo še vodo. To je eden izmed najbolj osamljenih trenutkov. Po pristanku v vodo, čutiš veselje, zdi se ti, kot bi ti sneli sto kilogramov s hrbta, skoraj bi lahko poletel.«

Se udeležuješ tudi ostalih tekem v Sloveniji in na tujem?

»Bil sem na vseh tekmovanjih, ki jih uspem uskladiti z delovnim urnikom in denarnico. V letošnjem letu so mi veliko pomagali sponzorji, saj bi se lahko brez njih udeležil le morda treh tekmovanj v Sloveniji, tako pa sem uspel spraviti skozi tudi dve tekmi svetovnega pokala (Kanal, Oulx-Italija), lani pa smo bili v Mostarju z Mitjo Zormanom, Jernejem Klinarjem in Egonom Kepicem. Nameravam pa se udeležiti se večih tekmovanj v Sloveniji in tujini.«

Kakšno je vzdušje med tekmovalci?

»Tekmovalci se med seboj kar dobro poznamo, predvsem tisti, ki se redno tekmujemo. Vzdušje je zelo sproščeno, radi se zabavamo, smejimo, skupaj se veselimo uspehov in se hrabrimo. Razen med samimi skoki, kjer smo vsi malo nervozni, je vzdušje med nami enkratno. Morda zato, ker je vsak od nas že izkusil tako slabe kot dobre občutke ob skakanju v vodo.«

Boš ostal zvest našemu mostu v Kanalu? Te lahko pričakujemo tudi v naslednjih letih?

»Skoki v Kanalu so mi zelo pri srcu. Že sam ambient je nepozaben, vedno je veliko gledalcev, ki vzpodbujajo prav vse tekmovalce, ne samo najboljših. Vzdušje je enkratno, kar poživi te, super je. Tako da samo lepo vreme naročite pa pridem vedno.«

Aleš Karničnik pred skokom. (Foto: Barbara Fajdiga Perše)

Srečanje združenja Čedajska listina v Kanalu

>> Tina Gerbec, TIC Kanal

V prejšnjih številkah glasila *Most* smo pisali o sodelovanju med občino Kanal ob Soči in italijanskim združenjem Čedajska listina (Carta di Cividale) na področju srečanja mladih, ki ga združenje organizira vsake dve leti.

Mladi iz enajstih držav so razmišljali o bodočih zgodovinskih in naravnih parkih v Evropi.

Letos je bilo srečanje že tretjič zapovrstjo. Sodelovalo je okoli petdeset mladih iz različnih evropskih in izven evropskih držav: Italije, Avstrije, Poljske, Slovaške, Srbije, Hrvaške, Češke, Nemčije, Kolumbije, Maroka in tudi iz Slovenije. Iz občine Kanal ob Soči so na srečanju sodelovali štirje mladi izobraženci.

Srečanje, ki se je začelo v Čedadu 24. avgusta s pozdravnimi nagovori številnih uglednih gostov, predsednika združenja Carta di Cividale mons. Guida Genera in predstavnikov oblasti, med katerimi je bil poleg čedadskega župana Attilia Vuga tudi kanalski župan Miran Ipavec, je bilo na temo bodočih zgodovinskih in naravnih parkov v Evropi.

Med predavatelji na štiridnevem srečanju lahko naštejemo profesorja Reinerja Weissengruberja, predsednika Centrum Latinitatis Europae; odvetnika Gianfranca Martinija iz Evropske agencije za demokracijo na Balkanu; profesorja Marca Ricceri, Link Campus University of Malta in generalnega sekretarja inštituta EURISPES; Norberta Toninija, predsednika Bureau International du Tourisme Social in člana komisije OZN za turistično etiko; novinarja Silvana Sau, dr. Slavka Ciglencekija iz Inštituta za arheologijo Ljubljana in druge. V Kanalu je Špela Ledinek Lozej iz ZRC SAZU raziskovalna postaja Nova Gorica mladini prebrala referat prof. dr. Branka Marušiča Dve stoletji slovensko-italijanskega sožitja ob Jadranu ter prikazala projekcijo etnološkega filma: Srce onkraj meje avtorja Naška Križnarja, prav tako iz ZRC SAZU. Po zaključku vsakega predavanja so se mladi zbrali v skupine in skupaj razglabljali o predstavljeni tematiki. Delo, ki mladino povezuje in omogoča izmenjavo izkušenj, idej ter spoznavanje različnih kultur.

Predstavniki združenja Carta di Cividale so bili navdušeni nad sodelovanjem s Slovenci in bodo ohranjali stike z nami tudi v prihodnje.

Ponovno o ravnanju z azbest-cementnimi odpadki

Pri prekrivanju objektov z azbest-cementnimi kritinami ali odstranjevanju azbest-cementnih odpadkov prepuščamo delo pooblaščenim organizacijam oziroma ravnamo po načelu izogibanja vdihavanja azbestnih vlaken in nepotrebnem prekladanju le teh.

Glede na to, da velja azbest-cementni odpadek za nevaren odpadek pa pričakujemo, da jih ne bi nekontrolirano odlagali v naravi ali na kontejnerskih mestih.

Pri odstranjevanju odpadne kritine in drugih azbest-cementnih odpadkov imate občani naslednje možnosti:

- **zadnji četrtek v mesecu** od 15:00-17:30 pripeljete sami pripravljeno odpadno azbest-cementno kritino na paleti in ovito s folijo na lokacijo v zbirni center v Bodrež, kjer bo nameščen kontejner za tovrstne odpadke. Nakladanje iz vozil v kontejner bo s paletnim viličarjem. (stroške odvoza krije občina Kanal ob Soči) - ne dovažajte odpadkov izven tega dne.
- Priporočamo pa prevzem azbest-cementne kritine na vašem domu. Pri tem prijavite na občino Kanal na tel. 05/39-81-204 ali na Komunalo Nova Gorica d.d. na tel. 05/33-55-300: količino, lokacijo, kontaktno osebo in telefonsko številko. Komunala Nova Gorica d.d. pa bo organizirala odvoz predvidoma zadnji četrtek v mesecu. V primeru, da želi občan predčasni odvoz se o tem dogovori s Komunalo Nova Gorica d.d. (stroške odvoza krije občina Kanal ob Soči)

- odkrivanje, prevzem in odvoz s pooblaščenim izvajalcem proti plačilu. Naročilo posredujejo na občino Kanal oz. Komunalo Nova Gorica d.d. (stroške odvoza krije sami in mora biti v pogodbi natančno opredeljen)

Priprava azbest-cementne kritine za prevzem in odvoz

Krajani pripravijo azbest-cementne kritine tako, da je onemogočeno vdihavanje azbestnih vlaken. Azbest-cementno kritino morajo omočiti s tekočino proti prašenju, zložiti na paletu, oviti z debelejšo folijo, tako da je pripravljena za prevzem in odvoz. Na tako pripravljene paleti sme biti največ eno tona trdo vezane azbest-cementne kritine. Izvajalec ne bo prevzel odpadkov, če niso pravilno pripravljene. Paleta mora biti postavljena na mestu, kjer je možen dostop in prevzem s tovornim vozilom za prevzem tovrstnih odpadkov. V primeru večje količine odpadkov se prevzem le teh opravi posebej v dogovoru z izvajalcem in občino.

Zaščitna oprema

Krajanom predlagamo, da si nabavijo zaščitno opremo za pripravo azbest-cementne kritine za odvoz oziroma prevzem v ustreznih prodajalnah ali na sedežu Komunale Nova Gorica d.d. Zaščitna oprema vsebuje: tekočino proti prašenju (5 l), zaščitni rokavici, plastično folijo za embalaranje, zaščitno masko s

Zbirni center odpadke pod Bodrežem (skoraj vse vrste odpadkov, razen gradbenih odpadkov, ki ne vsebujejo azbesta) bo odprt vsak torek od 14. do 18. ure, četrtek od 10. do 13. ure in v soboto od 8. do 12. ure. Prosimo, da odpadke prinašate samo ob teh dneh in urah.

filtru P2, zaščitno obleko Tyvek, lepilni trak in natančna navodila o uporabi zaščitnih sredstev, ravnanju z azbest-cementnimi odpadki in postopki sanacije. Cena takega kompleta je trenutno deset tisoč tolarjev z vključenim DDV.

Opozorilo

Krajane opozarjamo, da je azbest nevaren odpadek in je tovrstna priprava azbest-cementne kritine za odvoz oz. prevzem zahtevna, kjer morajo preprečiti vdihavanje azbestnih vlaken z uporabo zaščitne opreme. Zato predlagamo, da ravnate skrajno previdno po navodilih za ravnanje s tovrstnimi odpadki. Predlagamo, da večja tovrstna dela naročite pooblaščenim izvajalcem.

OBČINA KANAL OB SOČI

Azbest-cementne kritine pravilno in napačno odložene, predvsem pa ob nepravem času. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

Na podlagi odloka o proračunu občine Kanal ob Soči za leto 2006 (uradne objave Primorske novice št.40/06) in pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva in sofinanciranju kmetijskih programov in investicij v občini Kanal ob Soči (uradne objave Primorske novice št.39/03) komisija za kmetijstvo objavlja

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE KMETIJSKIH PROGRAMOV IN INVESTICIJ V OBČINI KANAL OB SOČI V LETU 2006

I. Predmet razpisa

Predmet javnega razpisa je sofinanciranje programov kmetijstva:

- sofinanciranje prevoza mleka,
- sofinanciranje agromelioracij travnikov in urejanje pašnikov,
- nakup opreme,
- sofinanciranja osemenjevanja,
- sofinanciranje kemične analize tal in krme,
- ekološko kmetovanje,
- dotacija društvom,
- izobraževanje.

II. Višina sredstev

Za program reforme kmetijstva in živilstva v letu 2006 znaša višina razpoložljivih sredstev 7.046.500,00 tolarjev. Sredstva so na proračunskih postavkah 4110010 Podpore za prestrukturiranje in prenovu kmetijske proizvodnje, 4110020 Podpora razvoju dopolnilnih dejavnosti, 4110030 Podpore za urejanje infrastrukture na podeželju.

III. Sofinanciranje prevoza mleka

1. Upravičenci do sredstev so registrirani organizatorji zbiranja in prevoza mleka, ki se prideluje na območju občine Kanal ob Soči.
2. Pogoji za pridobitev razpisanih sredstev: znana količina odkupljenega mleka, pridelanega na območju občine Kanal ob Soči po podatkih registriranega organizatorja zbiranja in odkupa mleka in za prevoze na območju Lig-Levpa.
3. Višina subvencije za prevoz mleka znaša: 4 tolarje na liter oziroma za območje Lig-Levpa 3500 tolarjev na dan, kritje stroškov obresti v višini do TOM+5%.

IV. Sofinanciranje agromelioracij travnikov in urejanja pašnikov

1. Upravičenci do sredstev so fizične in pravne osebe, ki jim je kmetijska proizvodnja osnovna dejavnost ali jim ta dejavnost predstavlja pomemben vir dohodka in imajo stalno prebivališče v občini Kanal ob Soči ali bodo sredstva investirali v občini Kanal ob Soči.
2. Pogoji za pridobitev razpisnih sredstev: na javni razpis lahko kandidirajo upravičenci, ki so v letu 2006 zaključili investicijo in predložili vlogo s priloženimi katastrskimi

načrti in dokazili o lastništvu ali dolgoročno najemno pogodbo; za agromelioracije je treba priložiti fotokopijo računa izvedenih strojnih del ter stroškov založnega gnojenja in nabave semena, za urejanje pašnikov pa predračun Kmetijsko-svetovalne službe.

3. Višina subvencije znaša do 50 odstotkov vrednosti računa oziroma predračuna, pri katerem se ne upošteva stroške dela.

V. Sofinanciranje investicij nakupa opreme za pridelavo, predelavo in dodelavo kmetijskih pridelkov, razen traktorjev

1. Upravičenci do sredstev so fizične in pravne osebe s stalnim prebivališčem v občini Kanal ob Soči, ki so v letu 2006 investirali v nakup strojne opreme in drugih tehnoloških rešitev za povečanje kvalitete pridelkov in lažjega in varnejšega dela.
2. Pogoji za pridobitev sredstev: fotokopija računa, kmetija na območju občine Kanal ob Soči, mnenje Kmetijske svetovalne službe o upravičenosti investicije.
3. Višina subvencioniranja znaša do 25 odstotkov vrednosti računa.

VI. Sofinanciranje osemenjevanja

1. Upravičenci do sredstev: kmetje, ki jim je kmetijska proizvodnja osnovna dejavnost ali jim ta dejavnost predstavlja pomemben vir dohodka in imajo stalno prebivališče v občini Kanal ob Soči.
2. Pogoji za pridobitev sredstev: vključenost v spisek upravičencev registriranega izvajalca, ki je na območju občine Kanal ob Soči pristojen za opravljanje teh storitev.
3. Višina subvencije do največ 30 odstotkov vrednosti računa za vsako osemenitev goveje plemenice.

VII. Sofinanciranje kemične analize tal in krme

1. Upravičenci do sredstev: kmetje, ki jim je kmetijska proizvodnja osnovna dejavnost ali jim ta dejavnost predstavlja pomemben vir dohodka in imajo stalno prebivališče v občini Kanal ob Soči.
2. Pogoji za pridobitev sredstev: na javni razpis se lahko prijavijo lastniki zemljišč na območju občine Kanal ob Soči, ki imajo stalno prebivališče v občini Kanal ob Soči in so v seznamu upravičencev registriranega izvajalca teh storitev.
3. Višina subvencije: do 30 odstotkov vrednosti računa izvajalca.

VIII. Sofinanciranje ekološkega kmetovanja

1. Upravičenci do sredstev: kmetje, ki jim je kmetijska proizvodnja osnovna dejavnost ali jim ta dejavnost predstavlja pomemben vir dohodka in imajo stalno prebivališče v občini Kanal ob Soči.
2. Pogoji za pridobitev sredstev: na javni razpis se lahko prijavijo lastniki zemljišč na območju občine Kanal ob Soči, ki imajo stalno prebivališče v občini Kanal ob Soči in so v seznamu upravičencev registriranega izvajalca teh storitev.
3. Višina subvencije: do 100 odstotkov vrednosti računa izvajalca.

IX. Dotacija društvom

1. Upravičenci do sredstev so društva, ki spodbujajo kmetijsko dejavnost v občini Kanal ob Soči.

2. Pogoji za pridobitev sredstev: program dela s finančno ovrednotenimi postavkami, poročilo o opravljenih aktivnostih v prejšnjem letu.

X. Sofinanciranje izobraževanja

1. Namen ukrepa je sofinanciranje izobraževanja in s tem izboljšane znanja kmetijskih pridelovalcev in strokovnjakov s področja kmetijstva.
2. Višina sofinanciranja: do 100% vrednosti računa.

XI. Vsebina zahtevka

Upravičenec mora vložiti vlogo s podatki o vlagatelju, obrazložitvijo, navedbo vrednosti programa oziroma projekta na obrazcu, ki je sestavni del razpisne dokumentacije z vsemi potrebnimi prilogami in dokazili, ki so navedeni v razpisni dokumentaciji.

Razpisna dokumentacija je vlagateljem na voljo od dneva razpisa na občini Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal, vsak ponedeljek, sredo in petek med 8.00 in 14.00 uro.

XII. Obravnava vloge

Vloge bo obravnavala tričlanska komisija, ki jo imenuje župan. O dodelitvi sredstev bo odločal župan občine Kanal ob Soči. Sklep bodo proslili prejeli najpozneje v roku 15 dni od odpiranja vlog. Nepravočasne vloge bodo zavržene, neutemeljene pa zavržene. Predlagatelja nepopolne vloge komisija v roku treh dni pisno pozove, da jo dopolni. Rok dopolnitve je 5 dni od dneva prejema obvestila. Nepopolne vloge, ki jih predlagatelj v navedenem roku ne dopolni, se zavržejo. Odpiranje ponudb ni javno.

XIII. Rok za vložitev zahtevkov

Vloge z razpisno dokumentacijo morajo prispeti najkasneje **do 20. oktobra 2006 do 14.00 ure**, na naslov Občina Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal v zaprti kuverti z ustreznim napisom na vidnem mestu: »Ne odpiraj! Javni razpis - subvencije v kmetijstvu«.

XIV. Informacije

Vse informacije v zvezi z javnim razpisom lahko dobite na občini Kanal ob Soči pri Kristini Marinič (tel. 05/398-12-00).

OBČINA KANAL OB SOČI

Občina Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal,
objavlja na podlagi 7. člena
Pravilnika o štipendiranju

RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠTUDIJSKO LETO 2006/2007

I. Občina Kanal ob Soči dodeljuje štipendije za študente višjih strokovnih šol in študente visokošolskih zavodov, ki se izobražujejo republik Sloveniji po dodiplomskih študijskih programih z javno veljavnostjo. Za študijsko leto 2006/2007 se razpisuje pet štipendij v višini 40 odstotkov zajamčene plače v republici Sloveniji.

II. Pravico do štipendije lahko uveljavijo kandidati, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so državljani republike Slovenije,
- da imajo stalno prebivališče v občini Kanal ob Soči,
- da niso v delovnem razmerju, ne prejema nadomestila za brezposelne pri zavodu za zaposlovanje, nimajo statusa samostojnega podjetnika in nimajo druge štipendije v republici Sloveniji.

III. Pri dodelitvi štipendije se upošteva socialne razmere prosilca, kot drugi kriterij pa učni uspeh in vsestranska dejavnost v predhodnem letu. Dohodek na družinskega člana se ugotavlja na podlagi dokazil o bruto dohodkih in osebnih prejemkih v preteklem letu za vse družinske člane.

IV. Prijava na razpis mora vsebovati:

- izpolnjeno "Vlogo za uveljavitev republiške štipendije za študijsko leto 2006/2007" (DZS - Obr. 1,51) z vsemi prilogami,
- fotokopijo veljavnega osebnega dokumenta,
- dokazila o uspehih v preteklem letu.

V. Kandidati vložijo vlogo z dokazili od objave razpisa dalje. Zadnji rok za oddajo vlog je 13. oktober 2006 do 12. ure. Vloge se dostavi osebno ali po pošti na naslov: Občina Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal, s pripisom "Vloga za štipendijo". Za dodatna pojasnila lahko pokličete na telefon 05/398-12-08.

VI. Vsi kandidati bodo o izbiri pisno obveščeni najkasneje 15 dni po opravljeni izbiri.

OBČINA KANAL OB SOČI

S treh strani na Triglav

>> Mirko Strosar, za OZ ZVVS

Veterani smo zvesti tradiciji. Tako smo se tudi letos udeležili že 21. pohoda na Triglav v organizaciji Zveze vojnih veteranov Slovenije, Združenja Sever, Zveze borcev NOB ter Zveze slovenskih častnikov.

Ob 15-letnici vojne za Slovenijo smo pohodu želeli dati posebno obeležje. Dodatna spodbuda za to je bilo občinsko priznanje, ki smo ga prejeli spomladi.

Na Triglav smo se podali kar s treh smeri. Prvotno idejo o pohodu iz Kanala so uresničili Ročinjci. Od tod se je na Triglav podala skupina najvztrajnejših. Dolga, naporna, izzivajoča, a prijetna pot je bila najtežja prvi dan. Iz Ročinja preko Planine Razor čez Globoko do Komne je bilo namreč kar enajst ur hoje. Naslednji dan so se pohodniki povzpeli za več kot 1300 metrov nadmorske višine, opoldne stali na vrhu Triglava in sestopili na Kredarico tik pred močno ploho.

Druga - najštevilčnejša skupina, ki je opravljala organizacijske posle, je krenila po »uradni« potji pohoda in sicer z Rudnega polja mimo Vodnikovega doma in Kredarice na vrh. Del naše odprave pa je izbral pot iz

Na vrhu Triglava je letos plapolal tudi naš prapor. (Foto: Egon Krpan)

Krme do Staničeve kočice in od tod preko Rži ter Kredarice na vrh očaka. Ta skupina je imela še posebno nalogo. Že več let namreč prenočujemo v koči, ki nosi ime po našem rojaku Valentinu Staniču in vsakokrat ugotovljamo, da tam zelo slabo poznajo našega alpinista. V pripravah na pohod smo ob podpori občine, planinskega društva in sponzorjev zbrali reklamni material, gradiva ter knjige o Valentinu Staniču. Na predvečer vzpona na Triglav smo v koči ob kratki predstavitvi Va-

lentina Staniča in njegovega dela oskrbnikom predali gradivo in tako olajšali naše težke nahrbtnike kar za nekaj kilogramov.

S svojo udeležbo na pohodu ter prehojeno potjo iz Ročinja do Triglava smo se poklonili spominu na dogodke v letih 1941-1945 in 1991. S predstavitvijo Valentina Staniča pa smo želeli planincem približati pomen rojaka in vzornika, ki je že pred dvesto leti odkrival čar in spokojnost naših planin.

Lov na klena 2006

>> Vanja Cotič, TD Kanal

Prvo septembrsko soboto je Turistično društvo Kanal v sodelovanju z Ribiško družino Soča Solkan organiziralo že sedmič »Lov na klena«.

Ob 13. uri so se zbrali vsi ljubitelji ribolova na Kontradi v Kanalu. Po vpisu vseh, ki so se odločili, da bodo poizkusili ribiško srečo, je gospod Kristančič vse ribiče seznanil s pravili »Lova na klena«. Nato je vsak izžrebal po dve lovni mesti in odšel na prvo.

Ob 14.30 se je s strelom lov na klena začel. Lovili so eno uro in pol, nakar so imeli pol ure

časa, da so zamenjali lovna mesta. Ob 16.30 pa se je začel ponovno ribolov. Sodniki so hodili od enega ribiča do drugega in poskrbeli, da so se vsi držali pravil. Klena, ki je bil manjši od 30 centimetrov je ribič moral spustiti zopet v Sočo. Mlajši ribiči so bili kar nekoliko užaljeni in jezni, ker so ulovili več šarenk, pa so morali vse pometati zopet v Sočo.

No ob 18. uri se je ribolov zaključil. Vsi smo težko pričakovali tehtanje in merjenje rib. Le kdo je imel največ ribiške sreče?

Sodniki so po natančnem tehtanju in merjenju ugotovili, da je največ ulovil Branko

Susič iz Nove Gorice, saj je ulovil tri klene, ki so skupaj tehtali 1600 gramov, najdaljši klen pa je meril 37,5 centimetrov. Zato je zasedel 1. mesto, prejel je pokal v trajno last in prehodni pokal - unikatni keramični izdelek Andreje Krpan, ki simbolizira klena. Ta povezuje skalnati levi in desni breg Soče v Kanalu. Ta prehodni pokal je že dvakrat prejel isti ribič Darjo Rupnik, ki je tudi letos poskusil ribolovno srečo in upal, da mu bo uspelo tudi tretjič, saj bi si s tem pridobil pokal v trajno last. A ker je sreča opoteča se je ta letos nasmehnila Branku Susiču.

Drugo mesto je zasedel Uroš Krpan iz Kanala, ki je ulovil 620 gramov težkega klena in je zato prejel pokal. Njegov klen je bil najdaljši izmed vseh ulovljenih, saj je meril kar 38,5 centimetrov in je zato prejel tudi denarno nagrado v vrednosti trideset tisoč tolarjev. Tretje mesto pa je s 520 grammi težkim klenom zasedel Stojan Furlan iz Prvačine. Tudi on je prejel pokal. Na četrtem mestu pa je bil Nejc Laščak iz Kanala, njegov klen je bil samo za nekaj dekagramov lažji od tretje uvrščenega. Pokale so prejeli še naj ribička Zdravka Križnič iz Tolmina, najstarejši ribič Marjan Valentinčič iz Deskel, ki ima 65 let in najmlajši 12 let star Andrej Cotič iz Kanala. Vsi nagrajenci so prejeli tudi priznanja.

Tako se je lov na klena za leto 2006 končal. Sledila je še zabava s plesom. Žal pa se je nam na Kontradi pridružilo zelo malo sokrajanov. Upamo, da bo v naslednjem letu za našo prireditev več zanimanja tako med ribiči kot med ostalimi krajanji. Mogoče pa bomo povabili tudi ribiče iz drugih koncev Slovenije ali pa zamejstva.

Nagrajenci letošnjega lova na klena. (Foto: TD Kanal)

Od Kanala do Plavi z raftom

>>Vanja Cotič, TD Kanal

Na območju občine Kanal deluje precej turističnih društev. Zato, da bi se društva vsaj enkrat v letu srečala in preživela prijeten dan, sta se turistični društvi iz Kanala in Deskel dogovorili, da bi v ta namen organizirali spust z raftom od Kanala do Deskel.

Letos je bilo organizator spusta po Soči zopet naše turistično društvo. Zbrali smo se v kampu Korada v Kanalu. Na start se je pripravilo pet raftov. Z čeladami in rešilnimi jopiči so se opremili člani TD Kanal ob Soči in TD Korada Deskle - Anhovo ter predstavniki Salonita, Esala in SENG-a.

Ker je bila gladina Soče dovolj visoka, so se raftarji z vso močjo pognali po reki navzdol. Prvi postanek za utrujene raftarje je bil že pod Morskem. Na brežini Soče se je zaustavilo vseh pet raftov. Da bi laže nadaljevali pot do Deskel, so se malo okrepčali in odžejali. Nato pa so se pognali v Sočo, da bi čimprej prišli do naslednje postaje v Desklah pod mostom. Nekateri rafti so imeli še eno postajo v Rodežu. Po brzicah pred mostom v Desklah so nekateri imeli kar nekaj težav. Nekateri so se ohradili v vroči Soči, nekateri so morali kar peš čez brzice, nekateri pa so imeli tudi tokrat srečo in so srečno priveslali do brežine pod mostom v Desklah. Tam so člani turističnega društva Deskle pripravili obilno malico.

Da bi porabili nabrane kalorije, so se spustili po Soči vse do Plavi. Tam se je druženje nadaljevalo s tekmovanjem v raznih igrah in zabavo. Predstavniki vseh raftov so prejeli priznanja, prvi trije pa tudi pokale. Na prvem mestu je bila ekipa Esala, na drugem TD Kanal ob Soči, na tretjem pa ekipa Salonita.

Letos se je po Soči spustilo pet raftov. (Foto: TD Kanal)

Brez gasilcev bi bila suša še večja

>> Tina Pintar

Toplih in sončnih dni proti koncu šolskega leta se najbolj veselijo šolarji, nekoliko manj pa gasilci prostovoljnega gasilskega društva (PGD) v Kanalu, saj hišam na višjih legah pitne vode kmalu zmanjka. Zato je občina izdala odlok s prepovedjo porabe pitne vode za zalivanje vrtov, pranje avtomobilov, polnjenja domačih bazenov in zalivanja športnih igrišč.

Gasilci PGD Kanal so prvo cisterno s pitno vodo pripeljali že 15. maja letos, je povedal predsednik Boris Čufer. Do konca sušnega obdobja 28. julija so ljudem v kanalski občini pripeljali kar 389 cistern vode. Vsaka cisterna drži osem kubičnih metrov vode, tako da so gasilci prepeljali kar 3.112 kubičnih metrov vode. PGD Kanal ima na voljo enajst voznikov, a le dve cisterni za vodo. V času največjega pomanjkanja pitne vode med 18. in 28. julijem so gasilci vodo vozili tudi ponoči, na teh poteh pa so jih spremljali pripravniki za operativnega gasilca, ki so običajno stari od 16 do 18 let. Le v vas Avšje, kjer živi osem družin, so vodo z manjšo cisterno vozili gasilci iz Avč.

Ob suši običajno brez vode ostanejo tiste hiše in zaselki, ki imajo lastna zajetja ali vodnjake in tako niso priključene na javni vodovod. Letos pa so brez vode ostali tudi tisti, ki so priključeni na vodovode v Morskem, Gorenji vasi, Ligu, Zamedveju, Kambreškem 1, Kambreškem 2, Levpa, zgodnje Deskle in Srednje. Ta zajetja ali vodnjake so gasilci polnili vsako noč, tako da so ljudje zjutraj v omenjenih krajih imeli vodo.

Voda za igrišča

Predsednik PGD Kanal Boris Čufer je rekel, da so letos prepeljali res veliko vode, predvsem v vasi Morsko in Gorenjo vas. Opazili so, da so ljudje v sušnem obdobju zelo razsipno ravnali z vodo, ki so jim jo pripeljali gasilci, plačuje pa jo občina. Zato je občina na teren poslala inšpektorja, ki je našel kar nekaj kršiteljev. Po dveh dneh inšpektorjevega dela se je število naročil za prevoz pitne vode v omenjeni dve vasi zmanjšalo.

Inšpektor pa si ni ogledal le zgornji dve vasi, temveč se je 'sprehodil' tudi po drugih krajih. Našel je ljudi, ki so v času prepovedi zalivali igrišče za odbojko na mivki, tenis igrišča in celo noč namaka-

li lastne vrtove. No, za slednje človek nekako razume, da želijo imeti svojo zelenjavo, a za igrišča...

Strah pred pomanjkanjem vode pa je botroval tudi naročilom tistih lastnikov hiš, ki so pred nekaj leti končno dobili javni vodovod, vendar jim je iz prejšnjih časov ostal rezervoar za pitno vodo. Gasilci so seveda vodo pripeljali, jo pretočili v rezervoar, lastniki hiš pa so potem inšpektorju razlagali, da imajo lasni vir in zato zalivajo vrt.

Izgovorov, zakaj nekdo rabi vodo v nasprotju z občinskim odlokom, je veliko, marsikateri kršitelj pa opozorila inšpektorja ni vzel resno.

Šele po drugem inšpektorjevem obisku so se kršitelji zresnili. Seveda je občina že vsem poslala ustrezni račun.

»Ljudje, ki se požvižgajo na prepoved o neracionalni porabi vode, nimajo za norca nas gasilcev in občine, ki plačuje, temveč s takim egoističnim vedenjem škodujejo sokrajanom, ki imajo hišo višje od njihove. Gasilci smo prepeljali toliko vode, da nihče ne bi smel ostati brez nje. Če pa voda ni pritekla iz domačih pip, je to zaradi egoističnega obnašanja sosedov, ki imajo hišo nižje od njihove,« se je razhudil predsednik Čufer. Koliko vode so porabili, pove tudi podatek, da se je v času suše izčrpalo vodno zajetje Avšček, iz katerega vodo dobi kanalski vodovod. Po pomoč so se obrnili k podjetju Salonit iz Anhovega, ki je povečalo količino prečiščene Soče iz tunela HE Plave I, da so gasilci lahko pri njih vzeli manjšajoče količine vode in tako razpeljali vso naročeno pitno vodo. V običajnih razmerah in normalni porabi pitne vode podjetje Salonit iz Anhovega prečišča Sočo le za lastne potrebe in za prebivalce spodnjih Deskel. Delovanje inšpektorja na terenu pa je takoj pokazalo dobre rezultate in poraba pitne vode se je vrnila v običajne količine v celotni občini.

Za zalivanje kmetijskih površin se je občina dogovorila s podjetjem Primorje iz Ajdovščine, da je na gradbišču za ČHE Avče dovolilo odvzem industrijske vode. Natočili so jo vsem, ki so jo potrebovali in po njo tudi prišli.

V vsem tem sušnem času gasilci PGD Kanal niso imeli večjih težav z okvarami cistern, še tisto »manjšo« (popokanje listnatih vzmeti) okvaro vozila so gasilci skupaj z delavcema firme Pirih S.P. popravili v dobrih šestih urah.

Robert Ušaj je novi kanalski župnik

>>Darja Skrt

Kanalska župnija je letošnjega avgusta dobila novega župnika. Župnika Andreja Sedeja je nasledil Robert Ušaj, ki prihaja iz Šempetra pri Gorici. Ker smo želeli, da bi ga vsi bralci bolje spoznali, smo se oglasili pri njem v župnišču. Kljub polnemu urniku si je vzel čas za klepet z nami.

Kakšna je bila vaša dosedanja življenjska pot?

»Rodil sem se leta 1969 v Šempetru pri Gorici očetu Jožefu in materi Mariji kot drugi izmed treh otrok. Poleg staršev in bratov sta moje otroško obzorje sestavljala še teta in stric. Lahko rečem, da sem preživel lepo otroštvo, polno svetlobe in topline. Osnovno šolo sem končal v domačem kraju, srednjo pa v Vipavi – gimnazijski program z maturo, kar ni bilo običajno za čas usmerjenega izobraževanja. Vojaški rok sem služil v južni Srbiji in na Kosovem. Služenje vojaškega roka je sovpadalo z začetkom demokratičnih družbenih sprememb.

Študij sem nadaljeval na teološki fakulteti v Ljubljani. V duhovnika pa sem bil posvečen v Kopru leta 1995. Tistega leta nas je bilo posvečenih pet duhovnikov, kar se v koprski škofiji ni že dolgo ponovilo. Moje prvo službeno mesto je bilo v stolni župniji v Kopru, kjer sem preživel tri bogata leta ob župniku in mentorju Sandiju Skapinu, ki je sedaj misijonar v Afriki. Zatem sem eno leto kaplanoval v Izoli pri župniku Andreju Sedeju. Po štirih kaplanskih letih me je škof postavil za župnika petim vasem v slovenski Istri: Kubeč, Gradin, Movraž, Pregara in Sočerga. Tam sem služboval samo dve leti, vendar sta bili to leti, ko sem lahko spoznaval prvotne prebivalce Istre oziroma Šavrinije.

Sledil je študij na Papeški univerzi Gregorijana, kjer sem opravil podiplomski študij iz duhovne teologije. Ob vrnitvi me je škof postavil za župnika v Podgrad pri Ilirski Bistrici, ki leži v delu Slovenije, ki ga imenujemo tudi Čičarija. Tam sem preživel tri leta.

Kaj vas je pritegnilo k duhovniškemu poklicu?

»Moj duhovniški poklic se je izoblikoval predvsem ob nekaterih zares dobrih in plemenitih ljudeh. Na prvo mesto gotovo postavljam

starša, ki sta brez velikih besed gojila globoko spoštovanje do vere, Cerkve in predvsem do duhovnikov, ki sta jih zelo cenila. Pomembna oseba, ki je vplivala name, je bil sedaj že 93 letni upokojeni župnik Dušan Bratina s svojo otroško vero in globoko predanostjo Bogu. Poleg teh ljudi je name imela pomemben vpliv tudi zelo modra in plemenita teta.

Otroška želja po duhovniškem poklicu se je dokončno potrdila na osebno vodenih duhovnih vajah v tišini že med samim študijem teologije. Prav izkušnja osebno vodenih duhovnih vaj v tišini, odkrivanje duhovnega izkustva sv. Ignacija Loyolskega ter srečanje s patri jezuiti, me je spodbudila k temu, da sem kot kaplan zaprosil za študij duhovne teologije, ki mi je bil čez nekaj časa tudi omogočen.

Kakšne so vaše dosedanje izkušnje v župnijah?

»Moje duhovniške izkušnje zaznamuje predvsem delovanje v slovenski Istri – od velikih mestnih župnij Kopra in Izole, do zelo majhnih vaških zaselkov v zaledju slovenske Istre. V teh letih sem spoznal, da je duša Istrana dobra, mehka, občutljiva, a tudi odprta za skrivnostno delovanje Duha. Izkušnja Čičarije – delovanje v Podgradu – je na nek način zelo podobno izkušnji v Istri.

Kakšen način delovanja vam je kot duhovniku najbližje?

»Poleg rednega dela, ki ga več ali manj opravljamo vsi duhovniki bodisi kot kaplani ali župniki, se ukvarjam tudi z vodenjem duhovnih vaj v tišini. Te duhovne vaje zaznamuje tišina, molitev oziroma meditacija in kontemplacija Božje besede (Sveto pismo), in pogovor z duhovnim voditeljem. Pri vodenju ali bolje rečeno dajanju duhovnih vaj sodelujem z redovnico iz reda uršulink. Poleg tega sem zadnji dve leti v Izoli vodil skupino Samuel, ki ima za cilj pomoč mladim pri odločanju za izbiro življenjskega poklica: poročenost, duhovništvo, redovništvo, morda tako imenovana posvečena samskost.

Zato, da bi bilo poučevanje verouka čim bolj kvalitetno, sem se v zadnjem letu udeleževal seminarja Kateheza dobrega pastirja. Cilj seminarja je poglobljeno podajanje veroučnih vsebin otrokom prve triade osnovne šole.

In vaši prvi vtisi ob prihodu v Kanal?

»Vesel sem, da je v kanalski župniji kar nekaj sodelavcev, pa tudi staršev, ki z otroki obiskujejo sv. mašo. Seveda si želim čim več sodelavcev, ker osebna udeleženosť pogloblja vero.

Ali že imate zarisane cilje vašega župnikovanja v Kanalu?

»Moja želja je, da bi morda sčasoma ustanovili atrij – kraj priprave malih otrok na sveto mašo – za kar pa bi se moral vsaj kdo udeležiti ustreznih seminarjev. V prvem letu mojega službovanja v Kanalu ne načrtujem kakšnih sprememb, zato bo več ali manj tako, kot je bilo do sedaj. Rad pa bi videl, da bi bili v

času verouka ob ponedeljkih in torkih pogrebi ob 15.00 uri. Hvala za razumevanje. V nujnih primerih me lahko dobite na tel.: 031/718-295.«

S katero duhovno misljo lahko označite vaš prihod v Kanal?

»Vodilna misel mojega delovanja bo to, kar je na nek način sad letošnjih osebnih duhovnih vaj: »Največja pa je ljubezen« (1 Kor 13).«

Prvič »DA« v Britofu

>> M. T.

Sobota, 29. julij 2006. Čisto navaden poletni dan. Vendar ne za vse. Prav poseben dan je bil za Urško Bajt iz Kanala in Andreja Humarja iz Britofa. Ta dan sta si namreč izbrala za svoj poročni dan.

Civilnemu obredu smo prisostvovali na gradu Kromberk, svet zakon pa sta sklenila v cerkvi sv. Kancijana Britofu. Prav poroka v tej mali cerkvi v dolini reke Idrije pa je bil poseben dogodek tudi za krajanje Liga in okolice, saj se je v petsto letih obstoja te cerkve to zgodilo prvič. Približno sedemdesetim svatom so se pri sveti maši, ki jo je vodil župnik Jože Mikuš, pridružili številni krajanje, ki jih posebej veselil odločitev Andreja in Urške, da bosta svojo družinico ustavila v Ligu. Vse, ki tu živimo, nas to še posebej veseli, saj s tem pripomoreta k ohranitvi življenja v teh krajih. Želimo si, da bi ju posnemali tudi drugi. Urška in Andrej, želimo vama veliko sreče na vajini skupni poti.

Urška in Andrej na poročni dan. (Foto: Bruno Bizjak)

Krajevni praznik na angelsko nedeljo

>> Alenka Hvala

Prvo nedeljo v septembru praznujemo v Kalu nad Kanalom krajevni praznik – angelsko nedeljo. Dogodek je posvečen spominu na posvetitev župnijske cerkve svetega Jurija v letu 1892.

Letošnji praznik se je začel s popoldansko slavnostno sveto mašo, na kateri smo se krajani zahvalili dolgoletnemu dušnemu pastirju Martinu Pavlinu in se na simboličen način poslovili od njega, v svojo sredo pa sprejeli novega župnika Alojza Kobala. Ob tej priložnosti so bila zaključena tudi obnovitvena dela na strehi župnišča. Želja je, da bi prostor v prihodnje zaživel, v njem bi se domači cerkveni pevci zbirali pri vajah, dogajala bi se razna srečanja in delavnice, svoj prostor bi imel arhiv in župnijska pisarna. Prvi korak k oživitvi »farovža« pa je vrnitev verouka za učence vseh razredov ponovno v domači kraj.

Praznovanje se je nadaljevalo na šolskem igrišču z nagovorom predsednika krajevnega skupnosti Kal nad Kanalom Bruna Colavinija. V svojem govoru je orisal aktivnosti, ki so se

v zadnjem letu dogajale in kraju pomagale do kar nekaj pridobitev, pomembnih za razvoj kraja. Zbrane je pozdravil tudi župan občine Kanal Miran Ipavec, praznika pa so se poleg njega udeležili tudi podžupan, svetniki in drugi vabljeni gostje.

V šolski telovadnici so si udeleženci prireditve imeli možnost ogledati razstavo starega kmečkega orodja in starih predmetov, ki so jih krajani izbrskali na svojih kaščah in v kletih. Našlo se je veliko stvari, ki so jih naši predniki uporabljali v kuhinjah, štalah, na polju, travni-

Krajani so se zahvalili dolgoletnemu dušnemu pastirju Alojzu Kobalu. (Foto: Tone Levpušček)

kih in v gozdu, tudi »šoštarskih« in »tišlerskih« pripomočkov ni manjkalo. Pokazalo se je, kako pomembno je ohranjanje dediščine, saj je marsikateri predmet iz ne tako davne preteklosti današnji generaciji nepoznan. Žal pa pomenijo stari predmeti marsikomu samo »nepotrebno šaro«, zato se najdejo tudi v kontejnerjih za smeti – en delček razstave je bil namenjen takšnim najdbam.

Članice Aktiva podeželskih žena so se znova potrudile in poleg priložnostne pogostitve na placu pred cerkvijo pripravile tudi prodajno razstavo domačega peciva. Del izkupička so namenile Zavodu za invalidno mladino v Stari gori.

Zabavno dogajanje sta popestrila humorist Roman z Gore in igra, v kateri so sodelujoči ugibali število krompirjev v košari. Tisti, ki se je pravemu številu najbolj približal, je s seboj odnesel pršut, ki ga je kot nagrado prispevalo krajevno Turistično društvo. To društvo je tudi poskrbelo, da prireditve ni nihče zapustil ne lačen in ne žejen, za tiste, ki so jih srbele pete, pa sta dolgo v noč skrbela ansambla Trio mix in 7 šrit.

Pri sv. Petru se je spet oglasil zvon

>> Adela Jerončič

Ročinj se ponaša s tremi cerkvami: farna cerkev sv. Andrej stoji sredi naselja, cerkvi sv. Pavla in sv. Petra pa stojita na gričkah zahodno in jugozahodno od njega.

Za cerkvico sv. Pavla naj bi skrbeli Kambrežani, za tisto pri sv. Petru pa Potravljani in Ajblani, vse tri pa naj bi bile skupne vsem faranom.

Pred 2. sv. vojno sta imeli cerkvi sv. Petra in sv. Pavla dva zvonova, med njo pa so iz večino zvonikov zvonove pobrali, saj so potrebovali kovino za orožje. Taka usoda je doletela zvonova pri sv. Petru in zvonjenje je za dolga leta utihnilo.

Za obnovo cerkva in njihovo vzdrževanje so vsa povojna leta skrbeli farani in župniki. Po osamosvojitvi Slovenije in nastanku novih občin pa se je marsikaj spremenilo, saj se iz občinskega proračuna črpa tudi denar za obnovo in vzdrževanje sakralnih objektov v kanalski občini. Tako je v letu 2005 na vrsto prišlo tudi popravilo zvonika cerkvice sv. Petra. Zagotoviti je bilo potrebno še nov zvon, zato se je Alojz Ipavec, ki je rojen v Potravnem, odločil, da bo kupil zvon za potravljansko cerkev.

Nekaj dni pred praznikom sv. Petra (29. junij) so ročinski možje dvignili nov zvon v zvonik in donenje se je razlegalo daleč naokoli. Hkrati s tem pa je stekla tudi čistilna akcija, v kateri so očistili peš pot iz Ročinja in uredili vozno pot iz Ajbe.

Krst novega zvona se je zgodil 1. julija v neznojni vročini v cerkvi sv. Petra. Ob množici ljudi je sveto mašo daroval dekan Aleš Rupnik skupaj z ročinjskim župnikom Jožetom Mikušem. Žal pa krstnega botra in darovalca obenem Alojza Ipavca zaradi bolezni ni bilo, zato ga je pri krstnem obredu zastopal Marijan Dinonizij Jerončič iz Potravnega.

Po obredu je vrv zvona potovala iz roke v roke in zvon je radostno oznanjal veliki dogodek. Ob pijači in dobrotah, ki jo jih pripravili Ajblani in nekdanji Potravljani, so se ljudje še dolgo zadrževali v prelepem okolju. Zato se vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k lepemu dogodku, najlepše zahvaljujemo. Posebej pa se zahvaljujemo darovalcu zvona in botru Alojzu Ipavcu in mu želimo čimprejšnjo ozdravitev.

Maša po pol stoletja

>> A. H.

V organizaciji Jerice in Tanje Česnik ter pod pokroviteljstvom krajevnega skupnosti Kal nad Kanalom, župnijskega pastoralnega sveta Kal nad Kanalom in prostovoljnega gasilskega društva Kanal je v času od 29. junija do 02. julija potekal že tretji skavtski tabor.

Štirideset udeležencev si je letos za svoj nekajdnevni dom izbralo jaso pod vasjo v neposredni bližini podružnične cerkvice Sv. Tomaža iz 15. stoletja. Dnevi so bili pestri, polni novih doživetij in znanj, ki so jih mladim posredovali njihovi animatorji. Tabor se je zaključil v nedeljo s sveto mašo. Skavti so lepo okrasili pročelje cerkvice in uredili oltar, da bi maša pri sv. Tomažu potekala tako, kot

se spodobi. Cerkev je namreč v fazi obnove in nedeljsko bogoslužje je bilo prvo po dobrih 50-tih letih.

Da bi ostalo velikemu številu ljudi, ki so se dogodka udeležili, med udeleženci sta bila tudi župan in podžupan občine Kanal ob Soči, v čim lepšem spominu, so skavti ves čas obreda sodelovali s petjem, branjem beril, prošenj in zahval ter tako pomagali župniku, da je maša na prostem dobila pridih slovesnosti.

Na obnovljenem cerkvenem obzidju so udeleženci tabora pripravili priložnostno razstavo svojih izdelkov, ki so nastali v dneh, preživetih pod šotorom.

Da so zapustili tabor bogatejši za spoznanja o prijateljstvu in strpnosti, se

mladi udeleženci zahvaljujejo vsem trem pokroviteljem, obema župnikoma, kuharicama in krajanom, ki so pomagali pri organizaciji in izvedbi tabora.

Maša na prostem je dobila pridih slovesnosti. (Foto: Tone Levpušček)

Z mladino npraj

>> Danijel Konjedic

Pa pogledajmo: »Mldina, mldine, mldine, mldina, o mldine, z mldina!« Brez skrbi, to ni reklama za kakšen časopis, to je v svetu poznana deskanska sklanjatev, ki jo s pridom izkoriščamo tudi v Mladinskem klubu Deskle. Da, spet se v našem selu veliko govori o mladini. In zakaj se ne bi, se sprašujete?

Ni skrivnost, da je Mladinski klub Deskle kar nekaj časa le s težavo vozil naprej. Težave so bile odpravljene z občnim zborom, ki se je zgodil 21. aprila 2006. Na plano je napravljal prvo predsednico v zgodovini kluba.

Predsednica Jana Prijatelj, za prijatelje Janica, je uspela združiti razdruženo desklansko mladino že kar v prvem tednu svojega predsedovanja. Na nekakšnem spoznavnem žuru, ki se je zgodil 30. aprila, torej na predvečer praznika dela, v koči v Ložicah, se je članstvo v klubu takoj povečalo za neko, v procentih nepojmljivo številko in sedaj znaša okoli 150 članov. Da, pa kres je bil tudi...

Kjer je dim, je tudi ogenj in kjer so člani, je tudi dogajanje. Tako smo imeli zares pestro poletje. Najprej je na račun prišel nežnejši spol, ki se je pomeril na turnirju v igri »med dvema ognjema«. Verjemite, bilo je zabavno in tudi predstavniki močnejšega spola niso stali križem rok. Pobirali so žoge!

Nato je postajalo vse topleje. Poletje je sramežljivo skušalo pregnati mrz in treba je bilo urediti plažo pod desklansko pašarelo. Tako se je na zadnji šolski dan zgodila čistilna akcija, na kateri se je očistilo brežino Soče in uredilo igrišče za odbojko na mivki.

Spet smo poskrbeli za naše najmlajše. Letošnje delavnice so se iz prostorov glasbene šole preselile v šotor. Mladi so se lahko ukvarjali s slikarjo, kiparjenjem in še marsičem. Povzpeli so se do lovske kočice v Paljevem, srečali so se tudi z bodočimi prostori mladinskega kluba, saj so v »Bunkerju« lahko gledali risanke in mladinske filme na velikem platnu.

Delavnice so sicer trajale le en teden, vendar so bile tudi čisto zastonj.

Potem smo se spet športno udeleževali. Najprej turnir »tri na tri« v košarki, nato pa še čisto prava košarka »pet na pet«, ki nam je ponudila izvrsten uvod v svetovno košarkarsko prvenstvo na Japonskem. Zmaga je ostala v Desklah, saj so se z lovorovim vencem okitili naši mladi košarkarji, ki nastopajo tudi v prvi slovenski ligi. Jan in Rok Močnik sta v svojo ekipo pripeljala tudi temnopoltega košarkarja,

ki je bil prav takrat na preizkušnji pri slovenskih košarkarskih klubih. Pokazal nam je nekaj mojstrov in v obliki živalskih zabijanij. Skratka pravi šov!

Športno obarvano je bilo tudi računalniško tekmovanje »Playstation party« v nogometu, ki se je odvijalo v »Bunkerju« nekje v začetku avgusta. Zmagovalci niso bili ne lačni ne žejni, le oči so imeli mogoče malo bolj rdeče od ostalih.

Z zgodnjim slovesom poletja, se s programa naših prireditev šport poslavlja. Nadaljujemo s kulturnim programom. Prvo kulturno dejanje se je zgodilo 28. avgusta v župnijski dvorani v Kanalu. Nastopili so udeleženci mednarodne poletne šole za flavto iz Farre d'Isenzo, pod imenom »Dal barocco al Contemporaneo«. Poleg italijanskih glasbenikov in glasbenic sta nastopila tudi dva, naše gore lista, Doris Kodelja in Armando Mariutti, ki sta navdušila prisotno občinstvo z izvrstno izvedbo precej odštekanih komadov.

Dolžan sem vam še besedico ali dve o »Bunkerju«. Prostore mladi v manjši meri že uporabljamo. Poleg že omenjenega »Playstation partija« smo si na velikem platnu ogledali tudi vse tekme svetovnega prvenstva v nogometu. Vseeno pa nas čaka še kar nekaj dela, če bomo hoteli prostore tudi uradno odpreti v letošnji jeseni. Treba je namreč dokončati WC-je in šank, medtem ko se popravilo strehe očitno seli v naslednji županski mandat, saj je za ta največji projekt na objektu trenutno še premalo denarja.

Za vse prihajajoče dogodke v organizaciji Mladinskega kluba Deskle spremljajte prenovljeno spletno stran našega kluba, ki jo najdete na naslovu: www.klub-mkd.si.

Tilia sp. – lipa

>> Danijel Konjedic, iz asfalta betonske trdnjave za Most

Pri Slovencih je bila lipa na vasi središče vsega družabnega življenja. Pod njo so se vrstila vaška zborovanja, na katerih so se posvetovali hišni gospodarji o srenjskih zadevah pod predsedstvom županov, ki so tudi razsojali pravde.

Pri razsojanju in odločanju o skupnih zadevah so županu stali ob strani vaški starešine, kot je določala prastara slovenska navada. (Jožko Šavli, Lipa, drevo življenja Slovencev, založba Omnibus) Prav tako dotični avtor v svoji knjigi navaja, da so lipe vselej sekali tuji, tako kot v našem primeru – desklanskem etatu. Evropa je prišla in meni nič, tebi kup betona, posekala cirka deset simbolov slovenstva. In si naredila medvedjo uslugo. Čeprav je zgradila moderno cesto, ki se pritiče rovtarskemu naselju nekje med Karpati in Alpami, je morebitnemu mimoidočemu turistu razkrila pravi značaj naše vasi – stalinistično arhitekturo, ki bo poslej svetila v vsem svojem sijaju. Sedaj evropski odposlanec lahko le sedi tam v Bruslju in moli, da se ne bi kakšen Nizozemec

začel poglobljati v marksistično ideologijo, zaslepljen z lepoto komunističnega stavbarstva. In bog ne daj, da bi na takšno idejo prišel kakšen Američan ali da bi to prišlo na uho velikemu prezidentu združenih držav. Potem bi šele bila naša vasica vredna naziva »Razdrto«.

Novi kvarner

Pa pustimo paniko ob strani, s to nas itak redno in vztrajno »futraro« preko raznih medijev. Ko bodo vsi kamenčki padli na svoje mesto in bo mozaik sestavljen, bodo Deskle brez kančka dvoma postale »Krasni novi svet«. Bled bo poslej zgodovina, izolski nacionalno razvojni otok le bledolično pribežališče kakšnega poljskega turista. Mi bomo tisti, ki se bomo ponašali z otočjem. Da, ne z otokom, Z OTOČJEM! Ogoljeni in s kozjimi dreki posrani kvarnerski otoki se bodo lahko skrili pred našimi biseri, na katerih bodo posejane rožice. In to ne kakršnekoli, pač pa tiste iz slovenskega turističnega simbola. Bele marjetice, rumene trobentice, zeleno cvetoči telohi in omamno dišeče rdeče vrtnice. Ena sama opojnost, sreča in ljubezen. Vsem bo zastajal dih, ko bodo uzrli le lepote. Ne bomo več ra-

bili radarjev, saj se nihče ne bo vozil skozi vas s hitrostmi, ki dvigujejo mladenkam krila. Ne, vsi bodo vozili lepo počasi, deset na uro in z odprtimi ustmi občudovali cvetoči gaj, ter vojnali svobodo.

Skrb za duhovnost

In najboljše šele pride. Kajti presegli bomo slovensko, pa tudi evropsko in celo svetovne metropole. V strogem centru bomo namreč imeli avtobusno postajo! Sicer bo poslej na njej prostora le še za en avtobus, doslej so na tem mestu lahko parkirali kar trije. Ampak, ker živimo v prostoru – času, ki je po splošni Einsteinovi teoriji relativity in je odvisno, s katerega zornega kota gledaš, bi bilo bolje vprašati vrle arhitekta, za njihov pogled, če ti seveda sploh obstajajo. Sploh bi lahko idejne vodje tega projekta razglasili za blažene, kajti poslej se bo v centru Deskle veliko več molilo. Ob pogledu na cene avtobusnih prevozov se bo vsak, avtobusne vožnje željan potnik križal in molil za popuste. Predlagam postavitev oltarčka ob listu z voznimi redi.

Uživajte v luknjah in izboklinah dokler lahko!

Kleklanje v društvu upokojencev v Kanalu

>> Klelija Dolenc, DU Kanal

Ko smo pred dvema letoma poprosili predsednika krajevne skupnosti Kanal Marka Bucika za prostor za izvedbo klekljarske delavnice, si tudi največji optimisti nismo mislili, da se bo ta »stara obrt« tako dobro prijela v našem kraju.

Tedaj smo se namreč odločili povečati društvene dejavnosti z namenom, da bi čim večjemu številu naših članov in članic omogočili udeležbo na posameznih interesnih dejavnostih. Tako so se zbrale pridne domačinke in se enkrat tedensko, od začetka jeseni pa do konca spomladi, dobivale v prostorih krajevne skupnosti, kjer so pod vodstvom nadvse marljive in prizadevne mentorice Nevenke Malnič iz Ročinja, pridobivale nekatere prav začetne osnove, druge pa

Pridne roke so klekljale od jeseni do pomladi. (Foto: DU Kanal)

že nadaljevalne korake v klekljanju. In tako so vztrajale že tretjo sezono zapored. Svoje izdelke postavijo na ogled na razstavi, ki jo Društvo upokojencev Kanal pripravi v začetku oktobra ob Dnevu starejših. Tudi letos je nikar ne pozabite obiskati! Udeleženke delavnice klekljanja se prisrčno zahvaljujejo svoji mentorici za njeno prizadevnost in požrtvovalnost, kot tudi krajevni skupnosti za odstop poslovnih prostorov. Zahvalama se seveda pridružuje tudi Društvo upokojencev Kanal.

Zaključni nastop učencev godbeniške šole

>> Danila Schilling, KD Svoboda Deskle

Tradicija zaključnih koncertov učencev godbeniške šole Pihalnega orkestra Salonit živi in letos so svoje znanje pihanja na instrumente predstavili že konec maja letošnjega leta v dvorani Kulturnega doma v Desklah.

Petnajst mladih glasbenikov, devet deklic in šest fantov, je glasbeno znanje nabiralo pod mentorstvom Doris Kodelja, Roberta Hvalice, Neže Kralj in Jane Prijatelj. Program je povezovala Angelika Koncut, mlade pihalce pa sta z zvoki kitare in klavirja spremljala še Ana Breščak in Robert Hvalica.

Leto 2006 je Mozartovo leto, 27. januarja je minilo 250 let odkar se je v Salzburgu rodil Wolfgang Amadeus Mozart, eden največjih skladateljev vseh časov. Čudežni otrok, saj ko mu je bilo šest let, je že koncertiral na velikih odrih. Kar nekaj njegovih skladb so na tem zaključnem koncertu zaigrali mladi pihalci. Med njimi je bila tudi komaj šestletna Lea Medvešček.

Čestitke mentorjem in mladim pihalcem, saj so se ob zaključku glasbenega izobraževanja predstavili tako, kot najbolje znajo, z glasbo.

Od baroka do današnjih dni

>> Marko Novak

V petek 1. septembra se je v Fari ob Soči (I) zaključila že sedma izvedba mednarodnega tečaja komorne glasbe za flavto in klavir z naslovom »Od baroka do današnjih dni«.

Tečaj organizira Glasbeno - kulturno društvo Fara ob Soči s podporo Fundacije Goriške hranilnice in dežele Furlanije Julijske Krajine, že četrto leto pa ga vodita priznana italijanska glasbenika, flavtist prof. Giorgio Marcossi in pianist prof. Andrea Carcano, oba docenta Konzervatorija za glasbo »J. Tomadini« v Vidmu (I).

Seminar, ki že sedmo leto privablja glasbenike vseh starosti, je odprt za vse flavtiste in pianiste, pa tudi za razne že formirane zasedbe,

oziroma komorne skupine s flavto, ki bi radi poglobili znanje in bolje spoznali flavtistični repertoar, tako solističen kot komorni, ki sega od baroka do danes.

Letos je na tečaju sodelovalo petnajst flavtistov iz Italije in Slovenije, ki so se nam predstavili na štirih zaključnih koncertih, odprtih za javnost, in sicer v Fari, v kraju Cavasso Nuovo pri Pordenonu, v Gorici ter na edinem koncertu v Sloveniji, ki ga že drugo leto organizira mladinski klub MKD iz Deskel, v Kanalu ob Soči.

Tokrat je v kanalski župnijski dvorani nastopilo šest tečajnikov: Stefano Fornasaro (I), Ana Černic (I), Lida Scivicco (I), Armando Mariutti (SLO), Doris Kodelja (SLO) in Anna Govetto (I), ki so vsi študentje flav-

te na različnih konzervatorjih po Evropi, nekateri pa celo študentje podiplomskega specialističnega študija glasbe. Dokaj številna in zelo pozorna publika je bila priča odlični izvedbi pomembnih del iz flavtističnega repertoarja skladateljev kot so Martinu, Mouquet, Franck, Dutilleux, Prokofiev ter tudi sodobnega furlanskega skladatelja Zanettovicha.

S koncerti v Kanalu se je tako po zaslugi Mladinskega kluba Deskle pričelo novo čezmejno sodelovanje, v upanju, da se bo v prihodnosti poglobljalo in skušalo pridobivati vedno nove razsežnosti, hkrati pa gre tu za še en dokaz, da glasba ne pozna meja.

Sem pevec in peti je vse mi na sveti

>> Urška Humar Bajt

Ljubezen do glasbe in petja je v Ligu prisotna že mnogo let. Prav to je bil eden od razlogov, da so se pred šestimi leti mladenke povezale v vokalno skupino Liška dekleta in lani organizirale svoj prvi samostojni koncert. Svoje navdušenje so kmalu prenesle tudi med može in fante iz Liga in okoliških vasi, ko so ustanovili Moški pevski zbor Lig.

Potem ko je bil lanski samostojni koncert Liških deklet pravi uspeh in so nas člani Moškega pevskega zbora Lig presenetili kot

gostje, sta se vokalni skupini letos odločili za skupni nastop in organizirali koncert z naslovom Sem pevec in peti je vse mi na sveti v domači dvorani v počastitev 25. junija, dneva državnosti. Z uvodno skupno pesmijo Gustava Ipavca Slovenec sem so v nas poslušalcih zbudili praznično vzdušje in nas popeljali v bogati svet glasbe. Dekleta so nato oder prepustila fantom in ti so pod vodstvom Aleksija Valentinčiča zelo suvereno odpeli šest avtorskih in dve narodni pesmi. V drugem delu koncerta so nas Liška dekleta pod vodstvom Metode Humar s svojimi nežnimi glasovi najprej popeljala v bolj poskočni in lahkotni svet glasbe, nato pa so nam zapela še nekaj bolj umirjenih in otožnih skladb. Prav gotovo

pa je bil najbolj ljubeč del koncerta nastop mladih glasbenic iz Liga, še osnovnošolk Katarine Jerončič (klavir), Neže Humar (flavta), Ane Markič (violončelo) in Minke Markič (klavir), ki so prvič nastopile pred domačim občinstvom.

Dve skupni pesmi, ki sta jih vokalni skupini odpeli ob koncu koncerta, sta poslušalce pustili polne glasbenih vtisov in navdušenja. Prav tako so bili nad svojim petjem vidno navdušeni tudi pevci in pevke. In prav to navdušenje in vse pohvale, ki so jih prejeli po nastopu, so jim vlili novih moči in poguma, da skupni koncert organizirajo tudi v prihodnje leto. Poslušalci pa ga že nestršno pričakujemo.

Jubilejna sezona gledališkega abonmaja v Desklah

>> Danila Schilling, KD Svoboda Deskle

Ko smo pred desetimi leti v našem društvu pričeli z vpisom v gledališki abonma, nismo mislili, da bo tako obiskan in da bo postal tradicionalen. Pa se je le zgodilo.

Prvo in drugo leto se je še našel kakšen prost sedež za tiste, ki niso kupili abonma. Zadnja leta pa je abonma razprodan že takoj ob vpisu »starih« abonentov, saj mu je večina zvesta že celo desetletje. V letošnji jubilejni, 1deseti sezoni si bodo naši abonenti lahko ogledali:

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ

Friedrich Schiller: Spletkarstvo in ljubezen (meščanska žaloigra) v režiji Eduarda Milerja. Igrajo: Vesna Slapar, Branko Jordan, Aleš Valič, Peter Musevski, Vesna Jevnikar, Darja Reichman, Tine Oman, Igor Štamulak, Matjaž Višnar.

Igra se dogaja v 18. stoletju v manjši nemški kneževini. Dvorne spletke in ljubezenske dogodivščine so se dogajale na vseh dvorih in tudi nemški kneževini ni bilo prizaneseno. Kranjsko gledališče je s to predstavo zaznamovalo 200. obletnico smrti nemškega dramatika Friedricha Schillerja (1759-1805).

GLEDALIŠČE KOPER

Desa Muck: Selma in Lojzka (romantična komedija) v režiji Katje Pegan. Igrajo: Ljerkla Belak, Desa Muck, Vesna Maher, Vojko Belšak, Siniša Bukinac.

Selma in Lojzki se življenje prevesi v drugo polovico in obseda ju strah, da doslej v resnici sploh še nista živeli. Izkušena Selma skuša nedolžni Lojzki na petdeseti rojstni dan odpreti oči; sili jo v zabavo in ji pomaga iskati moškega ...

SNG DRAMA MARIBOR

Ken Ludwig: Ti nori tenorji, režija Jaša Jamnik. Igrajo: Kristijan Ostanek, Dunja Zupanec, Nenad Tokalič, Vlado Novak, Alenka Cilenšek, Ivica Knez, Mojca Simonič, Sonja Blaž.

Komedija sodobnega ameriškega dramatika nas na lahkoten in zabaven način popelje skozi zakulisja opernega gledališča. Predstava je prejela naslednje nagrade: Nagrada občinstva za najboljšo festivalsko predstavo na festivalu SKUP Ptuj 2005, igralec Nenad Tokalič je na istem festivalu prejel nagrado za igro, ŽLAHTNA KOMEDIJA 2006 po izboru strokovne žirije na Dnevih komedije v Celju.

SNG DRAMA LJUBLJANA

Yasmina Reza: En španski komad (komedija), režija Janusz Kica. Igrajo: Ivo Ban, Milena Zupančič, Nataša Barbara Gračner, Saša Pavček, Aleš Valič.

Spoznamo skupino igralcev, ki vadijo neko špansko igro ("en španski komad"), v tej igri nastopa igralka, ki vadi neko bolgarsko igro. Meje med resničnostjo in gledališčem se vse bolj premikajo in zabrisujejo, oba svetova vse bolj prekrivata. Protagonisti Španske igre so igralci in njihove vloge. Spoznamo dve sestri pri štiridesetih, filmsko in gledališko igralko, moža ene od njiju, njuno mater, njenega ljubimca. Igralka Nataša Barbara Gračner je za vlogo Nurie prejela nagrado Prešernovega sklada 2006, Aleš Valič pa je postal ŽLAHTNI KOMEDIJANT za najboljšo moško vlogo na Dnevih komedije Celje 2006.

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Ray Cooney, John Chapman: Spustite me pod kovter, gospa Markham (komedija), režija Vinko Möderndorfer. Igrajo: Lučka Počkaj, Kristijan Guček, Tjaša Železnik, Tanja Potočnik, Bojan Umek, Mario Šelih, Zvone Agrež/Igor Žužek, Anica Kumer, Minca Lorenci.

Tudi zaplet komedije Spustite me pod kovter gospa Markham gledalcu ne pusti dihati in ga meče iz ene komične situacije v drugo. Dogaja se v izposojenem stanovanju in kjer se srečajo ljudje, ki se nikakor ne bi smeli srečati. ŽLAHTNA KOMEDIJA po izboru občinstva na Dnevih komedije v Celju 2006.

MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO

Carlo Goldoni: Beneška dvojčka (komedija), režija Dušan Mlakar. Igrajo: Gregor Čušin, Janez Starina, Petra Veber Rojnik, Milan Štefe, Uroš Smolej, Mirjam Korbar Žlajpah, Gaber K. Trseglav, Matjaž Turk, Iva Krajnc, Jaka Lah, Ivan Jezernik, Tomaž Pipan.

Že od malega ločena Benečana Tonino in Zanetto, fizično identična, značajska pa povsem različna dvojčka, se v istem času, ne da bi vedela drug za drugega, znajdeti v Veroni. To je povod za vrsto nesporazumov, zmešnjav in zamenjav. Igralka Iva Krajnc - ŽLAHTNA KOMEDIJANTKA na Dnevih komedije v Celju 2006 za vlogo Colombine.

Torej, v sezoni 2006-2007, šest predstav znanih slovenskih gledališč z znanimi igralci in igralkami, znanimi pisci besedil in še bolj znanimi režiserji. Tudi naši abonenti so naši zvesti znanci in prav njim gre vsa zahvala, da je naš abonma dočakal 10 let.

Vsako leto več gledalcev

>> Darja Skrt

Tudi letošnje pestro poletno dogajanje je zaključilo srečanje gledališč na Kontradi, ki ga vsi bolje poznamo pod imenom Gledališče na Kontradi in je bil dva vikenda zapored med 18. in 27. avgustom.

Vreme je bilo organizatorjem naklonjeno, saj so vse predstave lahko izpeljali na prostem. Organizatorji srečanja, člani amaterskega gledališkega društva Kontrada Kanal (AGD Kontrada) so si želeli, da bi se ponovilo lansko zanimanje za gledališke predstave: »Kljub dobremu lanskemu odzivu, tako povečanega zanimanja za naše srečanje letos vseeno nismo pričakovali. Tega smo zelo veseli, saj nam to daje potrditev, da delamo prav in da si ljudje želijo takšnih predstav.« nam je povedal Radovan Pušnar, predsednik AGD Kontrada.

Letos si je šest predstav ogledalo okoli 1500 gledalcev, ki so navdušeno spremljali dogajanje na odru, tako da jih ni prestrašil niti dež na koncu predstave Hamlet v sosednji vasi. »Gledališče na Kontradi se vsako leto bolj razvija v srečanje različnih gledaliških skupin iz vse Slovenije in zamejstva kjer lahko izmenjamo svoje poglede na amatersko gledališko dejavnost, kar nam daje idej in zagona za naprej,« je zaključil Pušnar.

Ingoličevi Krapci v izvedbi AGD Kanal. (Foto: Barbara Fajdiga Perše)

Program Gledališča na kontradi 2006 je bil: KPD Josip Lavtižar Kranjska Gora z gledališko skupino Ta bol' teater Yasmina Reza: Moški art, KUD Pirniče Peter Militarev: Trije vaški svetniki, Prosvetno društvo Štandrež Ivo Brešan: Hamlet v sosednji vasi, KAŠ Teater Ajdovščina Iztok Lovrič: Limonada, Gledališče Bohinjska Bistrica Georges Feydeau: Bolha v ušesu AGD Kontrada Kanal Anton Ingolič: Krapci

Veliko zanimanje za tovrstne predstave v poletnem času na prostem organizatorje obvezuje, da se bo srečanje amaterskih gledaliških odrov odvijalo tudi prihodnje leto.

Vizije Adriana Velussija v kanalski galeriji

>> Breda Medvešček

Do sredine julija je Galerija Rika Debenjaka v Kanalu gostila pregledno razstavo likovnega ustvarjanja Goričana Adriana Velussija, ki je v Sloveniji, razstavljal že večkrat. Za njim je bogata več kot tridesetletna slikarska pot s 26 samostojnimi, 12 manjšimi samostojnimi in več kot 150 skupinskimi razstavami.

S svojimi deli se je prebil do eminentnih svetovnih razstavišč. Lani se je predstavil na Dunaju in v New Yorku, letos marca pa je bilo moč videti njegove celo v mednarodni virtualni galeriji na internetu. Vsa leta je slikar tudi udeleženec dobrodelnih likovnih razstav. Letos je izkupiček od svojega dela namenil otrokom v afriškem Togu.

Velussi je pri postavitvi kanalske razstave, na kateri je razstavil 47 del v tehnikah olje in akril na platnu in lesu, polimaterični tehniki, instalacij oziroma neke vrste malih plastik, modro izrabil danosti galerije. Uporabil je koncept vzpenjanja in spuščanja na poti od teme k svetlobi tako, da je v spodnjih prostorih razobesil dela iz tistega obdobja svojega ustvarjanja, ki bi ga lahko označili kot mračno, barvitejšo sredino je prepustil dominaciji dveh veličastnih triptihov iz 1996. let, nato nadaljeval s svojevrstnimi kolaži iz let 2000 do 2004, največji prostor pa prihranil za najnovejša, z barvitimi čustvi nabita dela.

Vizionarstvo 80-let

Še posebno je za gledalca lahko zelo presretno obdobje iz konca osemdesetih in nato devetdesetih let (Amazonka, Poskusi na ljudeh...), ki ga zaznamujejo slikarjeva praviloma temna oljna platna večjih dimenzij polna spak oziroma ljudi grozljivega videza, »popravljenih« z mehanskimi nadomestnimi deli iz najrazličnejših materialov. Pri tem pa slikar ne zanemari barve, le uglaši jo bolj »na mol«. Vsekakor je Velussiju treba priznati določeno mero vizionarstva, saj je preobrazbo zaradi genskega inženiringa, ekoloških katastrof in degeneracije postavil na ogled že v začetku osemdesetih let in to celo v Novi Gorici!

»Odpadki« nas ogrožajo

V razstavljenih delih iz let 2000 do 2004 se srečamo s t. i. polimaterično tehniko, izpovedno pa ostaja slikar še vedno neizprosni. Dejstev ne zavija v celofan. Zanj je »celofan« (zapišimo raje PVC!) odpadek, grožnja - v prenesenem in pravem pomenu besede. Velussi nam s svojimi slikami na platnu ali deski pripoveduje, da materialni in duhovni odpadki ogrožajo življenje in okolje. Svojim

delom dodaja tkanine, vezalke, vrvice, pa tudi odvržene in izmaličene statusne simbole - attribute potrošniške družbe: pločevinko kokakole, ostanek emblema statusnega avta, prazno tubo, zapestno digitalno uro. Slikar

Adriano Velussi s sliko z naslovom Proti obzorju. (Foto: Breda Medvešček)

vse skupaj še dodatno obdela, da gledalcu pričara vtis smetiščne patine.

Med smetiščne predmete »zaidejo« tudi simboli, ki ne učinkujejo tako zelo smetiščno - del ženske roke s prsti in dlanjo, kar bi lahko bil del okončine izložbene lutke ali pa roka s kipa svetnice. Roko slikar namesti tako, da ta dobesečno štrli iz slike. »Naj nam roka budi upanje? Nas prosi le za pomoč?«, se vprašamo. Velussi svojim slikam rad doda tudi lupine školjk. Školjka mu pomeni življenje, čistost in upanje, zato ji na sliki največkrat odmeri pomembno mesto, če tega že ne nameni krožnim belim oblikam (te malo spominjajo na prastara sončna kolesa), ki nosijo v sredinah rubinasta očesa.

Od nadrealizma do abstrakcije

Kot potrjujejo likovni poznavalci, govori Velussi govoricno različnih likovnih smeri: jezik nadrealizma, občasno tudi dadaizma, uporablja še nekatere postopke, ki spominjajo na smer, arte povera. V novejših delih pa postaja njegov likovni jezik vse bolj abstrakten, toda tudi bolj poetičen. Velussijev izziv zadnjega obdobja je nanašanje žarečih barv, ki se nas dotikajo z nekakšnim astralnim dihom in skrivnostnim giba-

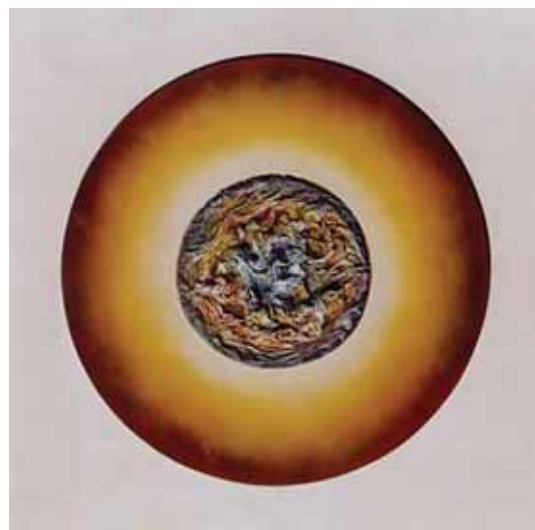
njem; je kreacija posebnih prostorov, morda krajin. Te pa niso samo tukaj in zdaj, ampak dajejo vtis, da se širijo onstran prostora in časa.

Čeprav se slikar izraža na različne načine, pa vseskozi ostaja pričevalec, ki nam pred očmi drži ogledalo. Nekajkrat stori to dobesedno. V sliko ali instalacijo vgradi ogledalce ali kako drugo svetlobo odbijajoče telo in tako skoraj prisili gledalca, da si pogleda v obraz - se sooči sam s sabo in svojimi strahovi, si morda tudi izpraša vest.

Bistvo je očem (ne)vidno

Del drevesne skorje iz Velussijevih del me spominja na Malega princa, ki bi o Velussijevih slikah in njegovih instalacijah rekel nekako takole: »Ne bodite žalostni, saj to je samo lupina - kot takrat, ko umreš in ostane od tebe samo telo, ki je kot prazna drevesna skorja.« In potem bi obvezno dodal: »Bistvo je očem nevidno, če hočemo videti, moramo gledati s srcem.« Pri teh Velussijevih delih pa gre prav za to, da je bistvo vidno zelo dobro in nas grozeče opominja. Toda gre res samo za to? Šele v zadnjem razstavnem prostoru ugotovimo, da ima v resnici

Mali princ tudi tokrat prav. Bistvo je očem še vedno skrito. In dokler bo tako, nam bodo Velussi in njemu podobni metali kamenčke za markacijo poti, po kateri je treba stopiti, da se nam bistvo morda le razkrije. Pogledati moramo v igro in ples barvitih odtenkov modre, rdeče in rumene ter nakazane bele; zaplesati z Velussijevo plesalko v Plesnem srečanju; občutiti, kako se v Kompozicijah sama vase sesipa rdeča razgrajena energija in v eni od slik iz cikla Postave morda odkriti težko prepoznaven ženski obraz, zagledan v kepico, ki bi lahko bila otrok, in z olajšanjem ugotoviti, da se Velussi v vizijah ni zmotil.

Prvo državno prvenstvo v 4X, a zadnje tekmovanje v Plaveh

>> Miha Reščič, delegat za 4X pri Kolesarski zvezi Slovenije

Fantje iz kolesarskega kluba Djak Extreme so 17. julija uspešno organizirali prvo državno prvenstvo v 4X v zgodovini Slovenije. Sedaj že kulturna proga za 4X v Plaveh je tako gostila preko 50 tekmovalcev iz celotne Slovenije, ki so se pomerili za naslov državnega prvaka v treh kategorijah.

V najelitnejši Elite kategoriji je bil, kot že celotno sezono, najhitrejši Mariborčan Tilen Frank (BSX Team Maribor) pred lanskim drugo uvrščenim Anžetom Čerinom (BVG Gulč GT). Stopničke sta zaključila še drugo uvrščeni iz kvalifikacij, Matej Stapič (Ganesha) na tretjem mestu in Boštjan Volf (Snurfclub RSP) na četrtem.

V amaterski kategoriji sta prvi dve mesti za mlado ekipo Gayriders zasedla Žiga Knez in Jaka Magister, tretje mesto je pripadlo Luki

Vešligaju (BSX Team Maribor), zadnje uvrščeni finalist pa je bil Luka Strnad Peterca (Snurfclub). Med najmlajšimi kolesarji v kategoriji U15 je bil najhitrejši Boštjan Pisanec (Ganesha).

Domači kolesarji so nastopili v velikem številu v vseh treh kategorijah. Tako je najboljša uvrstitev, 3. mesto, pripadla Aljoši Bevčarju iz Ložic v kategoriji U15, Domen Kamenšček pa je zasedel 6. mesto. 6. mesto je v kategoriji Elite zasedel trenutno najhitrejši in najmlajši slovenski svetovalca in edini udeleženec pravkar minulega svetovnega prvenstva na Novi Zelandiji (19. mesto) Nejc Rutar. 7. in 8. mesto med amaterji sta pripadli Andreju Zadrgalu in Deanu Franku.

Najkrajšo je žal potegnil prav elitni domačin Kristjan Medvešček, saj je v kvalifikacijah dosegel izjemen 3. čas, vendar je zaradi majhne napake v drugi dirki tako končal na nesrečnem 13. mestu. Dejan Krašček je tekmovanje zaključil na 11. mestu. Peter Levpušček (ŠKTD Avče) ni izboljšal lanskega rezultata in je tako končal na 17. mestu. Med amaterji je Vid Bevčar zaključil na 12. mestu, Martin Krašček pa po padcu na 21. mestu.

Finalna tekma kategorija Elite. Več fotografij najdete na www.4xplave.com. (Foto: Mare Obid)

Žal je s tem državnim prvenstvom tudi konec 4X dirkanja v Plaveh, saj proga kljub nasprotovanju tekmovalcev in domačinov zapira svoja tekmovalna vrata. Kljub temu menim, da je proga in dirkanje v Plaveh dalo športu 4X precej novega zagona in je postal precej bolj opazen šport, kot je bil pred petimi leti, ko se je plavljanjska scena začela. Vsi tekmovalci, ki so kadarkoli na njej tekmovali, se jo bodo spominjali kot »Najboljšo progo za 4X v Sloveniji sploh«.

Zahvaljujem se gledalcem, ki so navijali in ustvarjali izvrstno dirkaško vzdušje skozi vsa pretekla leta, vsem prostovoljcem, ki so pomagali pri organizaciji in izgradnji proge ter občini Kanal, ki je finančno omogočila celoten projekt.

Punitžela 2006

>>Kaja Reščič

Taborniki roda Odporne želve Anhovo smo se tudi letos odpravili na taborjenje v Punitželo pri Pulju. Letos smo se ga še posebej veselili, saj tako velikega števila prijav še nismo imeli.

Prva izmena je bila namenjena letovanju otrok, ki ga organiziramo skupaj z Zvezo prijateljev mladine. Za 38 otrok zelo različnih starosti, od 7 do 15 let, so skrbeli štirje vzgojitelji Neža, Katarina in Božo, med njimi tudi plavalni učitelj Ivek. Otroci so prišli iz različnih šol iz naše okolice: iz Nove Gorice, Solkana, Goriških Brd in drugod, žal pa se taborjenja še vedno premalo udeležujejo otroci iz »naših« šol - Deskel in Kanala. Upamo pa, da so bili naši Martin, Nika, Hana, Matjaž, zadovoljni, da se nam bodo še pridružili, pa tudi prijateljem povedali, kako je na taborjenju.

Bivanje v čudovitem kampu tik ob morju nudi poleg možnosti za veliko plavanja in sončenja, seveda tudi priložnosti za številna druga doživetja in zanimive dogodivščine. Že prvi večer so se tabornice predstavile na modni reviji. Seveda so morale pri tem pokazati kar največ domiselnosti. Tretje mesto sta si delili »dojenčici dvojčici« in na drugem je pristala »Upokojenka«. Toda najbolj domiselna je bila Vesela Kuharica (Ana B.), ki je s pomočjo znane modne oblikovalke Donatelle Versace (Ana T.) pobrala glavno nagrado.

Toda male in nekoliko večje želvice besede »počitek« nimamo v svojem slovarju, saj smo se že takoj naslednji dan pomerili v nogometu.

Tokrat so se za čast roda potili fantje in odigrali izenačeno tekmo proti rodu Ukročene reke iz Maribora. Toda naše želve oziroma želvaki se niso dali in zahtevali ponovno igro, ki pa so jo zaradi velike premoči mariborske ekipe na žalost izgubili. Ampak poraza niso jemali resno, saj je pomembno druženje.

V naslednjih dneh smo se odpravili na lov na lisico do stare trdnjave, ki je v bližini kampa, z ladjico odpluli v Pulj, igrali odbojko na pesku, v večerih smo plesali v mali areni ob taboru in seveda tudi pesem ob brenkanju

kitar ni manjkala. Doživeli smo celo neke vrste mušje dirke, le da smo bili tokrat »muši« mi. Seveda smo morali tudi vsak dan pospravljati šotore in tekmovali smo za »najlepši šotor«.

Posloveli smo se z razglasitvami rezultatov vseh tekmovanj, predstavili vseh šotorov, pesmijo na ustnicah za vse vodstvo tabora in torto. Pa še rojstni dan smo praznovali. Bilo nam je lepo, tako da nam tudi tu pa sem kakšna meduza ni mogla pokvariti veselja.

Ko so se otroci poslovili, so dali prostor drugi izmeni, ki je bila namenjena družinam in odraslim. Tudi ekipa, ki nas je nadomestila, ni po aktivnostih prav nič zaostajala za nami otroci. Pa še vreme nam je bilo naklonjeno, čeprav so nevihte divjale zelo blizu in smo jih

Naši nogometaši. (Foto: Rod odporne želve)

lahko celo opazovali, je bilo temu južnemu delu istrskega polotoka na našo srečo prizaneseno.

OK Salonit Anhovo smelo naprej

>> Bojan Perše

Odbojarski klub Salonit Anhovo pušča »zlata petdeseta« za seboj, naslednje leto bo jubilejno, vendar se zdi, da mu leta ne pridejo do živega. Tiskovna konferenca, ki so jo že drugič organizirali v Salonitovem reprezentančnem prostoru v Šmartnem je hitro pokazala, da klub ostaja ambiciozen tudi dalje.

Po uspešni lanski sezoni se je uprava odločila, da tudi letos podpre klub s ciljem, da ta osvoji najvišje naslove v tej sezoni. Pogled naprej se odraža tudi v podpori mlajšim selekcijam, ki so edino zagotovilo za prihodnost odbojke.

Predsednik kluba Jože Funda je že na začetku povedal, da je materialna podlaga klubu zagotovljena tako iz strani glavnega

sponsorja Salonita iz Anhovega kot tudi Zavarovalnice Triglav. Seveda pa uprava v zameno pričakuje, da bo prva ekipa dala od sebe maksimum, za kar imajo vse pogoje, je še dodal predsednik.

In kaj je tisto, kar klub morda naredi kvalitetnejši v tej sezoni? Ostanimo pri besedah predsednika kluba: »Zelo smo zadovoljni, da se je v naše vrste vrnil dolgoletni adut Andrej Berdon, ki je velik prispevek k ekipi.« Po igranju v številnih zelo kvalitetnih klubih v tujini (nazadnje v Italiji) se je torej na rodno grudo vrnil nekdo, ki je »dokazana evropska vrednost« kot se je izrazil Milan Berlot. Andrej Berdon je velika pridobitev, njegove izkušnje bodo ekipi, ki je imela v lanski sezoni obilo težav z nihanji v igri, zelo dobrodošle. Naslednja pridobitev je Nikola Ražnatovič. Igralec, ki prihaja iz Črne Gore, bo igral na mestu blokerja. Njegovih 202 centimetra bo ekipa še kako potrebovala,

saj je z njimi tudi najvišji igralec ekipe. Tisti, ki tekme obiskujete, se boste spomnili, da je v zadnjih dveh letih žogo odbijal pri Šoštanj Topolšici. Kanal mu po njegovih besedah ustreza, lahko mu verjamemo, saj je vsekakor bliže Budvi kot Šoštanj. Tretji igralec, ki bo krepil naše vrste, je Dejan Vinčič. Perspektiven igralec bo igral na mestu podajača. Njegovo kvaliteto dokazuje tudi reprezentančni dres. Ob mladinskem reprezentantu Luki Krivcu in Nikoli Vidiču je mesto podajača tako dobro pokrito.

Ker pa trije novi igralci pomenijo tudi tri, ki klub zapuščajo, je prav, da jih na tem mestu omenimo. Vladimir Vasovič, Bruno Marič in Gregor Sirk niso več člani kluba.

Ostalih igralcev tu ne bomo opisovali. Prepričan sem, da jih dobro poznate, svoje znanje so nam že dokazali. Končni rezultat v slovenskem merilu so trije reprezentanti v članskih vrstah in dva v mladinskih.

Kaj pa konkretni cilji kluba v tej sezoni? Direktor kluba Milan Berlot pravi: »Finale pokala Slovenije, naskok na prvo mesto v prvenstvu, predvsem pa kvalitetna odbojka v Kanalu.« Kljub vsemu so vsi odgovorni dodali, da bodo zadovoljni tudi s kakšno manjšo lovoriko. Ekipa članske vrste bo sodelovala tudi v pokalu CEV, seveda so ambicije visoke.

Na koncu se spomnimo tudi tistih, zaradi katerih odbojka v Kanalu živi. Trener mladincev ostaja Edi Mugerli s pomočnikom Tomažem Komelom. Starejše dečke bo vodil Ivan Markič, trenerka mini in male odbojke pa je Meta Okroglič. Za konec dodajmo le, da so starejši dečki v prejšnji sezoni postali državni prvaki. Iz izkušenj pa vemo, da iz malega raste veliko.

Ekipa OK Salonit Anhovo v sezoni 2006/2007. (Foto: Bojan Perše)

Baliranje tudi čez poletje

>> Emil Testen

Po kar uspešni sezoni v ligaških tekmovanjih balinarke in balinarji tudi poleti niso prekinili svojih aktivnosti.

Svoje kvalitete so namreč pilili na raznih turnirjih po naši domovini, pa tudi izven meja na Hrvaškem in Italiji. Kar pohvalno je to, moramo dejati, še posebej, če to dokazujejo z osvajanjem visokih uvrstitev oplemenitenih s priznanji in pokali.

Da se na takšnih zborih ekip prikazuje visoka raven balinarskega znanja in napredka tega športa, je bilo moč videti tudi na ženskem in moškem mednarodnem turnirju v Kanalu 5. in 12. avgusta letošnjega leta. Naš klub ta tekmovalna srečanja prireja kar vrsto let, zato se ga je že oprijelo ime kot tradicionalni turnir v Kanalu.

Pa pogledjmo podrobneje, kaj vse so lahko gledalci in ljubitelji tega športa videli letos na naših baliniščih. Na moškem turnirju je sodelovalo dvanajst ekip, kjer je posebno omeniti nastop dveh slovenskih moštev prve

lige iz Jesenic in Planine pri Ajdovščini ter zelo kakovostnega moštva iz Labina (Hrvaška). Poleg teh je na turnirju sodelovala tudi ekipa SGP Nova Gorica, ki trenutno nastopa v II. slovenski ligi. Ta je na koncu slavila z osvojenim prvim mestom pred Jesenicami in domačo ekipo iz Kanala.

Prizor s tekmovanja. (Foto: Emil Testen)

Omeniti je še prestižno tekmovanje v zbijanju balinčka in bližanju za posameznike, ki se odvija pred finalnem delom turnirja. Zmagi sta tokrat v teh disciplinah ostali doma in sicer v rokah Srečka Skrta pri zbijanju in Alena Jukića pri bližanju.

Uspešen je bil tudi ženski turnir, kjer je sodelovalo osem ekip, med njimi tudi balinarke iz Italije. S prvim mestom so se letos veselile domačinke.

Ob zaključku lahko rečemo, da sta bila turnirja odlično pripravljena in organizirana, poleg tega pa dobra priprava igralk in igralcev za uspešno sodelovanje v ligaških tekmovanjih, ki so že tik pred začetkom.

Konjeniško društvo

>> Marko Bucik, predsednik konjeniškega društva Korada

Pred nekaj leti smo se v okolici Kanala začeli v vedno večjem številu pojavljati reji konj. Najprej smo s tem začeli starejši, a kmalu so konje vzljubili tudi mladi.

Začeli smo graditi hleve za konje in ljubitelji konj smo se začeli družiti med seboj in izmenjevati izkušnje. Konji so se začeli pojavljati na različnih prireditvah. Druženje ljubiteljev konj je počasi preraslo v željo po svojem društvu. Tako je bilo leta 2003 ustanovljeno Konjeniško društvo Korada. Društvo šteje 35 članov. Med člani društva so velike starostne razlike, a se med seboj radi družimo, saj smo vsi ljubitelji jahanja. Člani smo iz okolice Kanala, Banjske planote, Goriških Brd in Nove Gorice. Hlevi ali med nami rečeno »ranči«, so na različnih lokacijah: na Kanalskem Vrhu, v Ročinju, Avčah, Bodrežu, Anhovem, Desklah, na Paljevem, Grgarju in na Humu.

Pohvalimo se lahko s pestro aktivnostjo. Sami organiziramo prireditve in številna enodnevna in dvodnevna jezdenja z organiziranimi prenočitvami ljudi in konj po kanalski občini, pa tudi izven nje. Sodelujemo na številnih prireditvah drugih društev in podobnih organizacij. Načrtujemo tudi sodelovanje z organizacijami, ki uporabljajo fizioterapevtske programe - določene zdravstvene terapije s konji. Trudimo se tudi, da bi organizirali lastno podkovanje (kovaštvo konj). Urejamo in označujemo jahalne poti. Vsako leto organiziramo »žeganje« konj, kot tudi enodnevni izlet v Verono, kjer se predstavljajo konji in vsa oprema, ki je vezana na ta šport.

Konji v kraju vedno pritegnejo pozornost ljudi. (Foto: Marko Bucik)

V lanskem letu smo kupili društveni prapor, ki smo ga razvili pred »žeganjem« v Desklah.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem občini Kanal in vsem sponzorjem, ki nam omogočajo, da izpeljemo vse akcije, ki smo si jih zastavili v društvu.

Po morju plava...

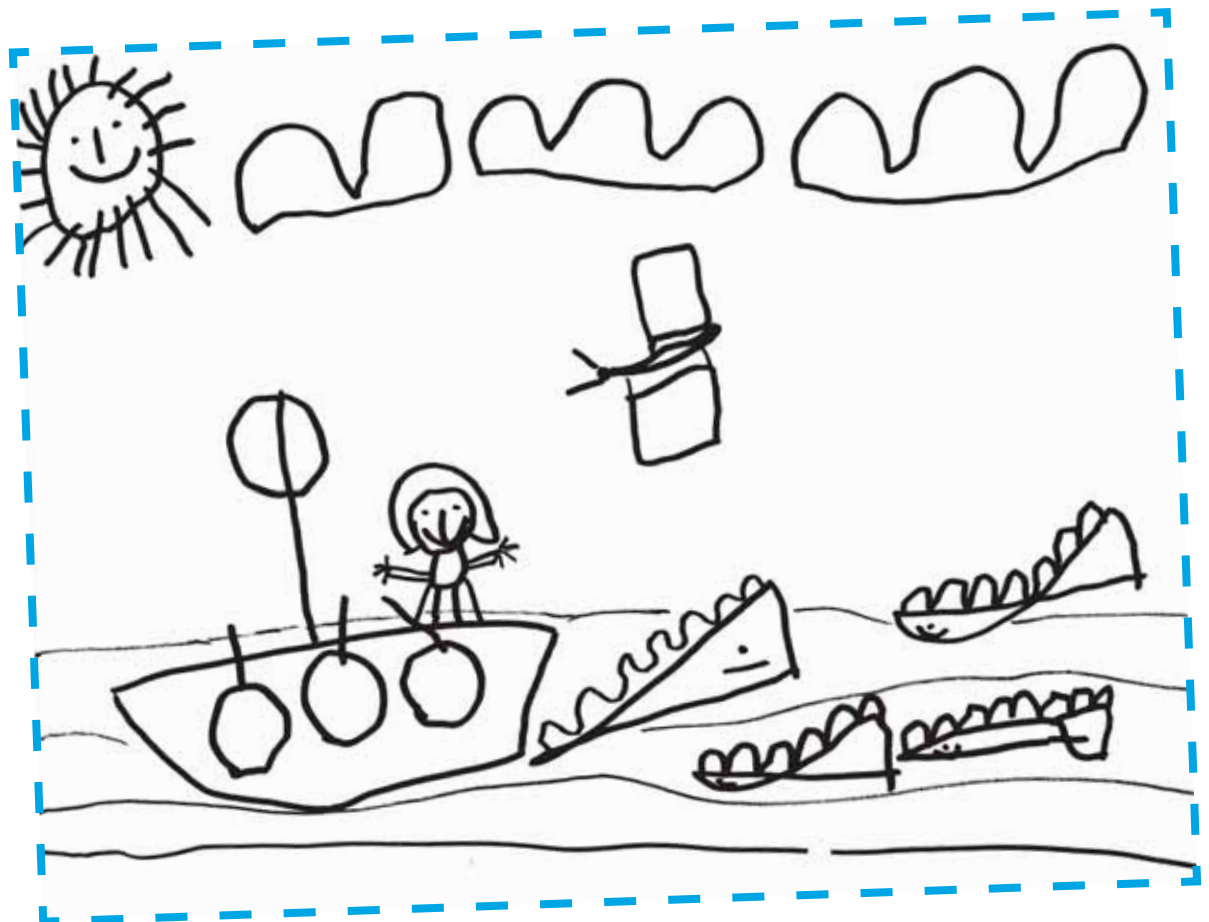
Tokrat ste nam naložili težko delo: izbrati najbolj izvirno pobarvano risbico.

Živali so vam očitno zelo pri srcu, tako da smo v uredništvu Most prejeli veliko zanimivih pobarvank. Nekaterim je bolj všeč slon v naravnih barvah, tak kot ga v resnici poznamo, drugim pa so bolj všeč barve. Izbrali pa smo pobarvanko **Kris Pirih**, Gradnikova 28, 5213 Kanal ob Soči. Čestitamo!

V barvanje pa vam ponujamo risbico z morskim motivom. Risbica je nastala že pred

nekaj leti, vendar se motiv ponavlja vsako leto. Morje, sonce, oblaki, galebi, ladja in seveda morski psi. Ali še kaj plava po morju? Risbico pobarvajte, dopolnite in pošljite na naslov **Glasiło Most, Trg svobode 23, 5213 Kanal ob Soči**.

Kje pa ste bili vi na morju? Narišite svoje poletje in nam risbice s črnim flomastrom pošljite na zgornji naslov.

Glasiło Most
Ime in sedež izdajatelja:
Občina Kanal ob Soči, Trg
svobode 23, 5213 Kanal
Odgovorna oseba izdajatelja:
Miran Ipavec
Odgovorna urednica: Tina
Pintar
Člani uredniškega odbora:
Vanda Colja, Bojan Perše,
Miran Pregelj in Darja Skrt
Naslov uredništva:
GLASILO MOST
Trg svobode 23
5213 Kanal
GSM odgovorne urednice:
051/33-44-82
Elektronski naslov glasila:
glasiło_most2003@yahoo.com
Spletna stran: www.obcina-
kanal.si
Oblikovanje: IMC d.o.o.
Tisk: Grafika SOCA
Število izvodov je 2.500 in ga
prejmejo vsa gospodinjstva
v občini Kanal ob Soči
brezplačno.
Glasiło Most je vpisano v
razvid medijev pri Ministrstvu
za kulturo RS pod zaporedno
številko 705.